

Lecții biblice pentru Școala Sabatului

Evanghelia după Ioan (II)

Octombrie - Decembrie 2004

Cuprins

- 5** Pâinea vieții
- 10** Lumina lumii
- 15** Orbul
- 20** Păstorul cel bun
- 25** Lazăr
- 31** Intrarea triumfală în Ierusalim
- 36** Servul servilor
- 41** Iubirea frățească
- 46** Hristos Se roagă pentru ucenicii Săi
- 52** Ghetsimani
- 57** Biciuit și condamnat
- 62** Calvarul
- 67** Mântuitorul înviat

Lețiile biblice pentru Sabat sunt un program de studiu zilnic, bazat în întregime pe Biblie și pe Spiritul Profeției fără comentarii adiționale. Citatele sunt pe cât de scurte cu putință, pentru a transmite gânduri directe și concise. Parantezele [] sunt folosite în unele cazuri pentru a asigura claritatea, contextul corespunzător și o citire ușoară. Se recomandă cu toată căldura studierea în continuare a materialelor folosite drept sursă.

Editura Păzitorul Adevărului

Str. Morii, Nr. 27
505200, Făgăraș - Jud. Brașov
Tel. 0268-213714 Fax 0268-214111
e-mail: farulsperantei@pcnet.ro
www.sdarm.net/romania

Cuvânt înainte

În acest trimestru ne continuăm studiul din cartea lui Ioan. Spiritul Profeteiei ne spune că ar fi bine să studiem zilnic ultimele evenimente din viața lui Hristos pe pământ (HLL 58). Acestea sunt relatate în special în Evanghelia lui Ioan.

Apostolul vorbește despre adevăratul Logos ca fiind Isus Hristos, expresia întrupată a înțelepciunii divine, a voinței divine și a puterii divine, prin care calea mântuirii a fost deschisă și descoperită tuturor oamenilor. La Isus se face referire ca fiind Creatorul tuturor lucrurilor, sursa vieții, lumina lumii, manifestarea vie a gândului Tatălui. Voia lui Dumnezeu „ca toți să vină la pocăință” (2 Petru 3:9), prin lucrarea Duhului Sfânt este de asemenea scoasă în evidență de Ioan, care ne conduce apoi în Ghetsimani, unde a fost hotărâtă soarta neamului omenesc.

Unul dintre principalele scopuri ale cărții a fost, după cum se pare, să-i ajute pe acei iudei și creștini iudei care erau răspândiți (Ioan 7:35; compară cu Iacov 1:1; 1 Petru 1:1) care nu avuseseră contact personal cu Isus și care acumulasera idei păgâne, să cunoască adevăratul Logos, adevărata Lumină. Un alt scop important al scrierii lui Ioan era să-i pregătească pe creștini în general să se confrunte cu unele dintre pericolele care amenințau biserica la sfârșitul secolului. Evlavia de la început scădea (Apocalipsa 2:4) și iubirea de lume câștiga teren în poporul lui Dumnezeu (1 Ioan 2:15). Un alt pericol care amenința atunci biserica era persecuția din partea autorităților romane.

Nu există nici o îndoială că Evanghelia lui Ioan a fost un mare ajutor bisericii creștine de la început; ea a fost un mare ajutor urmașilor lui Hristos din toate veacurile și este un mare ajutor pentru noi astăzi.

Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale

Sabat, 2 octombrie 2004

**Darul Sabatului întâi
pentru Bulgaria**

Bulgaria a fost una dintre primele țări unde cei credincioși au acceptat chemarea Reformei. Situat în regiunea turbulentă a Balcanilor, în Europa, poporul bulgar a trebuit să suporte multe războaie, frământări politice și greutăți. Recent, Bulgaria a avut de suferit sub conducătorii ei comuniști care au interzis libertatea religioasă și au persecutat pe oricine dorea să urmeze învățăturile Cuvântului lui Dumnezeu.

Prin harul lui Dumnezeu situația s-a schimbat acum și a fost acordată poporului libertatea religioasă. Acum, în acest timp de har, frații din Câmpul bulgar fac tot ce pot pentru a împlini însărcinarea Evangheliei. Pentru o vreme ei au fost ajutați de frații din țările învecinate: Uniunea Română și Iugoslavă și acum puteți ajuta și dumneavoastră.

Frații au în construcție două noi case de rugăciune, care să satisfacă cererile numărului crescând de persoane interesate, care sunt în căutarea adevărului. O casă de adunare se află în capitala Sofia și cealaltă urmează să fie situată în orașul Gabrovo. Fondurile pe care le dăruieți în acest dar special vor fi folosite pentru construirea acestor faruri și vor oferi un loc unde persoanele interesate să poată veni și să învețe despre adevăr într-un mod și mai profund.

Bulgaria a trecut printr-o serie de dificultăți economice, adaptându-se la capitalism. Frații noștri au dat mult din puținul pe care îl au și, prin harul lui Dumnezeu, când darurile din toată lumea se unesc cu acelea ale credincioșilor din Bulgaria, Domnul va binecuvânta și înmulți, pentru ca lucrarea Lui să fie împlinită.

Frații și surorile voastre din Câmpul bulgar

Pâinea vieții

„Și Isus le-a zis: ‚Eu sunt pâinea vieții; cine vine la Mine nu va flămânzi niciodată; și cine crede în Mine nu va înseta niciodată.‗ (Ioan 6:35).

„După cum din acea pâine [miraculoasă] [marea mulțime] a primit putere fizică și înviore, tot astfel puteau primi [ascultătorii Săi din sinagogă] de la Hristos tărie spirituală pentru viața veșnică.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 284.

Recomandare pentru studiu: *Hristos, Lumina lumii*, pg. 282-291.

Duminică

26 septembrie

1. ISUS, PÂINEA VIEȚII

a. Ce semn doreau să vadă evreii și ce fapt istoric au menționat ei în legătură cu întrebarea lor? Ioan 6:30,31.

b. Ce a spus Isus cu privire la pâinea din cer? Ioan 6:32,33.

c. Având mințile fixate doar asupra pâinii naturale, fizice, ce rugămintele I-au adresat ei lui Hristos? Ioan 6:34. Ce explicație le-a dat Isus? Ioan 6:35,36.

d. Care două făgăduințe strâns legate una de alta sunt date acelor care se identifică cu Hristos? Ioan 6:37-40.

„Din nou Hristos a apelat la acele inimi încăpățânate: ‚Pe cine vine la Mine nu-l voi da afară’ (Ioan 6:37). El a spus că toți acei care L-au primit în credință vor avea viața veșnică. Nimeni nu putea fi pierdut. Nu era nevoie ca fariseii și saducheii să se certe cu privire la viața viitoare. Oamenii nu mai trebuiau să-i plângă cu deznădejde pe morții lor.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 284.

2. CRIZA DIN GALILEA

- a. **Ce efect au avut cuvintele lui Hristos asupra evreilor și ce explicație le-a dat Isus cu privire la trupul și sângele Său? Ioan 6:52-55.**

- b. **Ce înseamnă a mânca și a bea sângele Fiului lui Dumnezeu? Ioan 6:56,57; 1 Ioan 3:24; 5:12.**

„A mânca trupul și a bea sângele lui Hristos înseamnă a-L primi ca Mântuitor personal, crezând că El ne iartă păcatele și că noi suntem desăvârșiți în El. Privind iubirea Lui, ocupându-ne de ea, absorbind-o, devenim părtași ai naturii Sale.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg.287.

- c. **Ce au provocat cuvintele lui Hristos între proprii Săi ucenici? Ioan 6:60,61,65,66.**

- d. **Ce i-a întrebat Hristos pe cei 12 după ce mulți ucenici L-au părăsit, și ce I-a răspuns Petru? Ioan 6:67-69.**

- e. **Ce poziție au luat atunci acei ucenici care L-au părăsit? 1 Ioan 2:19.**

„Când acei ucenici nemulțumiți au plecat de la Hristos, un alt spirit a pus stăpânire pe ei. Ei nu puteau vedea nimic atractiv în Acela pe care altădată Îl găsiseră atât de interesant. Ei au căutat vrăjmașii Lui, fiindcă aceștia erau în armonie cu spiritul și lucrarea lor. Ei au interpretat greșit cuvintele Sale, au falsificat declarațiile Sale și au pus la îndoială motivele Sale. Ei și-au susținut poziția strângând orice lucru care ar fi putut întors împotriva Lui; și o asemenea indignare a fost stârnită împotriva Lui de aceste rapoarte false, încât viața Sa era în pericol.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg.290.

3. LA SĂRBĂTOAREA CORTURILOR

- a. După ce membrii familiei lui Isus au încercat să-L influențeze spre rabini (Ioan 7:3-8), ce întrebare a pus El acelor rabini? Ioan 7:19.**

„Frații [lui Hristos], cum erau numiți fiii lui Iosif, au luat partea rabinilor. Ei insistau că tradițiile trebuiau urmate ca și când ar fi cerințele lui Dumnezeu.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 60.

„Isus a dat rabinilor o dovadă a divinității Sale, arătându-le că le citea inimile. De la vindecarea din Betesda ei unelteau în vederea omorării Sale. Astfel călcău ei înșiși legea pe care pretindeau a o apăra. ‚Nu v-a dat Moise legea,‘ zicea El, ‚și totuși nici unul din voi nu ține legea? De ce căutați să Mă omorâți?’ (Ioan 7:19).” – *Ibid.*, pg. 341.

- b. Ce I-au răspuns învățătorii lui Hristos și de ce Îl acuzau ei? Ioan 7:20.**

- -----
c. Cum a răspuns Isus la insinuările josnice ale vrăjmașilor Săi? Ioan 7:21-23.

„La această insinuare [că faptele Sale minunate erau animate de un spirit rău] Hristos nu a luat seama. El a continuat să arate că lucrarea Lui de vindecare la Betesda era în armonie cu legea Sabatului și că era îndreptățită de interpretarea pe care iudeii înșiși o dădeau legii. El a zis: ‚Moise v-a dat tăierea împrejur și voi tăiați împrejur pe oameni în Sabat (Ioan 7:22).’ Conform legii, fiecare copil trebuia tăiat împrejur în a opta zi. Dacă timpul rânduit cădea în Sabat, ritul trebuia îndeplinit atunci. Cu cât mai mult trebuie să fie în armonie cu spiritul legii vindecarea unui om în ziua Sabatului! (versetul 23).” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 341.

- d. Ce avertisment le-a dat Hristos? Ioan 7:24.**

4. N-A VORBIT NIMENI CA OMUL ACESTA

- a. Când L-au auzit și L-au văzut pe Isus predicând în public, ce au întrebat unii din popor? Ioan 7:25, 26.**

„Mulți dintre ascultătorii lui Hristos...erau locuitori ai Ierusalimului și ...căpătau convingerea că El era Fiul lui Dumnezeu.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 341.

- b. Cu ce cuvinte și-au exprimat mulți credința în Isus? Ioan 7:31,40; Deuteronomul 18:15.**

- **c. Ce a declarat Isus în ultima zi a praznicului și ce însemnau aceste cuvinte? Ioan 7:37-39.**

- **d. Când li s-a spus să-L aresteze pe Hristos (Ioan 7:45), de ce nu au executat slujbașii ordinul? Ioan 7:46.**

„În ultima zi a praznicului, apozii trimiși de preoți și conducători să-L aresteze pe Isus, s-au întors fără El. Ei au fost întrebați cu mânie: ‚De ce nu L-ați adus?’ Cu fețe pline de solemnitate, ei au răspuns: ‚Niciodată n-a mai vorbit vreun om ca omul acesta.’ (Ioan 7:45,46).

Inimile lor, așa împietrite cum erau, au fost topite la cuvintele Lui. În timp ce El vorbea în curtea templului, ei pândiseră în apropiere, să prindă ceva ce ar fi putut fi folosit împotriva Lui. Dar în timp ce ascultau, scopul cu care fuseseră trimiși a fost uitat. Ei stăteau ca niște oameni captivați. Hristos S-a descoperit sufletelor lor. Ei au văzut aceea ce preoții și conducătorii nu voiau să vadă – omenescul umplut de slava divinității. Ei s-au întors așa de plini de acest gând, așa de impresionați de cuvintele Sale, încât la întrebarea: ‚De ce nu L-ați adus?’ n-au putut răspunde decât: ‚Niciodată n-a vorbit vreun om ca Omul acesta’.” *Hristos, Lumina lumii*, pg. 344.

„Spiritul care i-a motivat pe acei preoți și conducători este încă manifestat de mulți care au o înaltă pretenție de evlavie. Ei refuză să cerceteze mărturia Scripturilor cu privire la adevărurile speciale pentru acest timp. Ei indică spre numărul lor, spre bogăția și popularitatea lor, și privesc cu dispreț asupra susținătorilor adevărului fiindcă sunt puțini, săraci și nepopulari, având o credință care-i desparte de lume.” – *Marea luptă*, pg. 595,596.

5. „NICI EU NU TE OSÂNDESC”

a. După ce a încercat să-I întindă o cursă juridică lui Hristos (Ioan 8:1-5), cum a reacționat Isus în fața falsității fariseilor? Ioan 8:6.

b. Ce a făcut Isus în timp ce fariseii așteptau verdictul Său? Ioan 8:8,9.

c. Cum a procedat Isus cu femeia după ce acuzatorii ei au plecat? Ioan 8:10,11.

„Acuzatorii au fost înfrânți. Acum, cu haina pretensei lor sfințenii smulsă de pe ei, ei stăteau vinovați și condamnați în prezența Purității Infinite. Ei tremurau ca nu cumva nelegiuirea ascunsă a vieților lor să fie dată pe față înaintea mulțimii; și, unul câte unul, cu capetele și ochii plecați, ei au plecat pe furis, lăsându-și victima în compania Mântuitorului plin de milă.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 345.

d. Cum vor acționa adevărații credincioși când un creștin cade în păcat? Galateni 6:1,2. Ce vor face adesea credincioșii falși?

„Nu este urmașul lui Hristos acela care cu ochii întorși în altă parte, se abate de la cei rătăciți, lăsându-i să-și urmeze nestingheriți calea lor descendentă. Acei care se grăbesc să-i acuze pe alții și care sunt zeloși în a-i trage la răspundere, sunt adesea mai vinovați în viețile lor decât ei. Oamenii urăsc păcătosul, în timp ce iubesc păcatul. Hristos urăște păcatul, dar iubește păcătosul. Acesta va fi spiritul tuturor acelor care-L urmează. Iubirea creștină este înceată la critică, grăbită să recunoască pocăința, gata să ierte, să încurajeze și să-l pună pe călător pe calea sfințeniei și să-i întărească pașii pe aceasta.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 346.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Cum a fost manifestată prejudecata evreilor împotriva lui Hristos?
2. Ce înseamnă a privi la Isus?
3. Ce spirit au manifestat rabinii față de Isus?
4. De ce a atras Isus atenția și respectul oamenilor?
5. Cum procedază Isus cu sufletele rătăcite?

Lumina lumii

„Domnul este lumina și mântuirea mea; de cine să mă tem? Domnul este tăria mea; de cine să-mi fie frică?” (Psalmii 27:1).

„După cum prin Hristos fiecare ființă umană are viață, tot astfel, prin El fiecare suflet primește raze de lumină divină.” – *Educația*, pg.22.

Recomandare pentru studiu: *Hristos, Lumina lumii*, pg. 347-351.

Duminică

3 octombrie

1. LUMINA PROFEȚITĂ

a. Ce descoperă lucrarea lui Hristos în crearea lumii? Geneza 1:1,2; Ioan 1:1-3.

b. Cum a făcut Duhul Sfânt referire la Isus prin profetul Isaia? Isaia 49:6.

c. Cum L-a identificat Simeon pe Isus când a fost adus la templu pentru consacrare? Luca 2:25-33.

„[Luca 2:32 citat.] În aceste cuvinte [Simeon] îi aplica [lui Hristos] o profeție familiară întregului Israel. Prin profetul Isaia, Duhul Sfânt a declarat: „Este prea puțin ca să fii servul Meu pentru a ridica triburile lui Iacob și să restabilești pe cei rămași din Israel: Te voi pune de asemenea să fii o lumină pentru neamuri, ca să fii mântuirea Mea până la marginile pământului” (Isaia 49:6 R. V.).” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 348.

2. LUMINA DIN VECHIUL TESTAMENT**a. Cum au fost conduși copiii lui Israel în pustie? Exodul 13:21,22.**

„În manifestarea lui Dumnezeu față de poporul Său, lumina a fost întotdeauna un simbol al prezenței Sale. La cuvântul creator de la început, lumina a strălucit din întuneric. Lumina a fost învăluită în stâlpul de nor ziua și în stâlpul de foc noaptea, conducând marea oștire a lui Israel.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 345.

b. Cum a arătat Dumnezeu că îi ocrotește pe ai Săi? Psalmii 105:39; Isaia 4:5,6.

„Într-unul dintre cele mai frumoase și mai mângâietoare pasaje din profeția lui Isaia se face referire la stâlpul de nor și de foc care reprezintă grija lui Dumnezeu pentru poporul Său în marea luptă finală cu puterile răului.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 319.

c. Cum au reacționat Moise și poporul în fața luminii divine a lui Hristos pe Muntele Sinai? Exodul 19:16-18; 20:18,19; Evrei 12:21.

„Așa de grozave erau semnele prezenței lui Iehova, încât oștile lui Israel se cutremurau de teamă și au căzut cu fața la pământ înaintea Domnului. Chiar Moise a exclamat: „Sunt îngrozit și tremur!” (Evrei 12:21).” – *Patriarhi și profeți*, pg. 345.

d. Cum și-a manifestat Hristos prezența în tabernacol? Exodul 40:3,4,34,35.

e. Ce s-a întâmplat la consacrarea templului construit de Solomon? 2 Cronici 7:1.

3. LUMINA RESPINSĂ

- a. Care a fost reacția evreilor când a venit Lumina lumii? Ioan 1:11; 8:12,13.

„Fariseilor și conducătorilor [afirmația lui Isus: ‚Eu sunt lumina lumii’] le părea o pretenție arogantă. Ei nu puteau tolera ca un om asemenea lor să ridice asemenea pretenții.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 348.

- b. Ce declarație cuprinzătoare a făcut Isus fariseilor necredincioși? Ioan 8:14-18.

- c. Ce contrast evident a existat între Hristos și fariseii necredincioși? Ioan 8:19-23.

- d. Care urma să fie consecința fatală a respingerii de către conducătorii evrei a lui Hristos? Ioan 8:24; Matei 23:38.

- e. Ce altă întrebare I-au pus fariseii lui Isus? Ioan 8:25 (prima parte). Cu ce intenție I-au pus ei această întrebare?

„Părând să ignore cuvintele Sale, ei au întrebat: ‘Cine ești Tu?’ Ei erau înclinați să-L oblige să Se declare ca fiind Hristosul. Înfațișarea și lucrarea Sa erau într-un contrast atât de mare cu așteptările poporului, încât, după cum credeau vrăjmașii Săi răutăcioși, un anunț direct că El este Mesia, L-ar fi făcut să fie respins ca impostor.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 348.

- f. Ce le-a răspuns Mântuitorul și care a fost efectul răspunsului Său asupra ascultătorilor sinceri? Ioan 8:25 (ultima parte), 26-30.

4. CAPTIVITATE CONTRA LIBERTATE

- a. Ce le-a spus Hristos evreilor care L-au acceptat? Ioan 8:31,32. Cum au reacționat necredincioșii la cuvintele Sale? Ioan 8:33.**

„Dintre ascultătorii Săi, mulți au fost atrași la El în credință, și acestora El le-a spus: ‚Dacă rămâneți în cuvântul Meu, sunteți ucenicii Mei; și veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face slobozi’ (Ioan 8:31,32).

Aceste cuvinte i-au ofensat pe farisei. Ignorând faptul că de multă vreme națiunea lor era supusă unui jug străin, ei au exclamat cu mânie: ‚Noi suntem sămânța lui Avraam și n-am fost niciodată robii nimănui; deci cum zici Tu ‚veți fi făcuți slobozi’? Isus a privit asupra acestor oameni, sclavii răutății, ale căror gânduri erau îndreptate spre răzbunare și le-a răspuns cu tristețe: ‚Adevărat, adevărat vă spun: ‚Oricine săvârșește păcat este robul păcatului’ (versetele 33,34). Ei erau în cea mai rea robie posibilă – conduși de spiritul răului.

Orice suflet care refuză să se predea lui Dumnezeu se află sub controlul unei alte puteri. El nu este al lui însuși. El poate vorbi despre libertate, dar se află în cea mai rea sclavie. Lui nu i se permite să vadă frumusețea adevărului, fiindcă mintea lui se află sub controlul lui Satan. În timp ce se măgulește că urmează dictatul propriei sale judecăți, el ascultă de voia prințului întunericului.” – *Hristos, lumina lumii*, pg. 349.

- b. Descrieți singurul proces prin care putem fi eliberați de păcat. Ioan 8:36.**

„Hristos a venit să rupă cătușele sclaviei păcatului de la suflet. ‚De aceea, dacă Fiul vă va face slobozi, veți fi cu adevărat slobozi’ (Ioan 8:36). ‚Legea Duhului de viață în Isus Hristos’ ne face ‚liberi de legea păcatului și a morții’ (Romani 8:2)...

Singura condiție cu care este posibilă libertatea omului este aceea de a deveni una cu Hristos. ‚Adevărul vă va face slobozi;’ și Hristos este adevărul. Păcatul poate triumfa doar prin slăbirea minții și nimicirea libertății sufletului. Supunerea față de Dumnezeu este restaurarea ființei la adevărata slavă și demnitate a omului. Legea divină, căreia îi suntem aduși în supunere, este ‚legea slobozeniei’ (Iacov 2:12).” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 349.

5. LUMINA EVANGHELIEI LUI HRISTOS

a. Ce înseamnă cuvintele lui Hristos din Ioan 8:12?

„Dumnezeu este lumină și în cuvintele: ‚Eu sunt lumina lumii’ (Ioan 8:12), Hristos Și-a declarat unitatea Lui cu Dumnezeu și relația Sa cu întreaga familie omenească. El a fost Acela care a făcut la început ‚să strălucească lumina din întuneric’ (2 Corinteni 4:6). El este lumina soarelui, a lunii și a stelelor. El era lumina spirituală care strălucise în simbol asupra lui Israel. Dar lumina nu-i fusese dată doar națiunii iudaice.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 348.

b. Ce a scris Pavel despre lumină? 2 Corinteni 4:6.

„După cum razele de soare pătrund până în cele mai îndepărtate colțuri ale pământului, tot astfel și lumina Soarelui Neprihănirii strălucește asupra fiecărui suflet.

„Aceasta era adevărata lumină, care luminează pe orice om care vine în lume’ (1 Ioan 1:9). Lumea și-a avut marii ei învățători, oameni cu un intelect gigantic și spirit cercetător, oameni ale căror cuvinte au stimulat gândirea și au deschis înțelegerii domenii vaste de cunoaștere; și acești bărbați au fost onorați ca îndrumători și binefăcători ai neamului lor. Dar există Unul care stă mai presus de ei. ‚Tuturor celor ce L-au primit, le-a dat putere să se facă fii ai lui Dumnezeu.’ (versetul 12).” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 348.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Cum S-a descoperit Isus poporului Său în pustie?
2. Cine a proclamat legea la Sinai?
3. Cum S-a manifestat Isus la consacrarea templului zidit de Solomon?
4. Ce a spus Simeon despre Isus?
5. Cum reacționează cei sinceri la solia lui Hristos?

Orbul

„Am venit în această lume, pentru ca cei ce nu văd să vadă și cei care văd să ajungă orbi.” (Ioan 9:39).

„Nu Dumnezeu este Acela care orbește ochii oamenilor sau le împietrește inimile. El le trimite lumină pentru corectarea rătăcirilor lor și pentru a-i conduce în căi sigure; prin respingerea acestei lumini ochii sunt orbiți și inima împietrită.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 235.

Recomandare pentru studiu: Hristos, Lumina lumii, pg. 352-355.

Duminică

10 octombrie

1. SPRE SLAVA LUI DUMNEZEU

a. Ce întrebare I-au pus ucenicii lui Isus când l-au văzut pe omul ce s-a născut orb? Ioan 9:1,2.

b. Cum a profitat Satana de ideea eronată pe care o cultivau iudeii cu privire la suferință? Iov 9:34.

„În general evreii credeau că păcatul este pedepsit în această viață. Orice suferință era considerată ca pedeapsă pentru vreo facere de rău, fie a suferindului însuși sau a părinților săi. Este adevărat că orice suferință rezultă din călcarea legii lui Dumnezeu, dar acest adevăr a ajuns pervertit. Satan, autorul păcatului și al tuturor rezultatelor sale i-a condus pe oameni să privească boala și moartea ca venind de la Dumnezeu – ca o pedeapsă acordată în mod arbitrar pentru păcat. Astfel se face că unul asupra căruia venea un mare necaz avea și povara suplimentară de a fi considerat un mare păcătos.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 352.

c. Ce răspuns al lui Isus a adus lumină asupra acestei idei greșite? Ioan 9:3-5.

d. Ce a făcut Hristos pentru a-Și ilustra poziția și cum a cooperat orbul cu El? Ioan 9:6,7.

2. REACȚII

a. Care au fost diferitele reacții ale semenilor orbului? Ioan 9:8-12.

b. La cine l-au dus oamenii pe orb și de ce? În ce zi a fost vindecat el? Ioan 9:13,14.

c. Descrieți reacția fariseilor. Ioan 9:15,16.

„De aceea, unii din farisei au zis: Omul acesta nu este de la Dumnezeu, fiindcă nu ține Sabatul’ (Ioan 9:16). Fariseii sperau să-L dovedească pe Isus drept păcătos și astfel că nu este Mesia. Ei nu știau că Cel ce-l vindecase pe orb era Acela care făcuse Sabatul și care-i cunoștea toate obligațiile. Ei păreau a fi foarte zeloși pentru respectarea Sabatului, totuși făceau chiar în acea zi planuri să-L omoare.”– *Hristos, Lumina lumii*, pg. 353.

d. Când părinții orbului au fost chemați înaintea consiliului, cum au răspuns ei la întrebările ce le-au fost puse? Ioan 9:18-23.

„Fariseilor le mai rămăsese o speranță, și aceea era de a-i intimida pe părinții omului. Cu aparentă sinceritate ei au întrebat: ‘Dar cum de vede acum?’ (Ioan 19:9). Părinții se temeau să nu se compromită; căci se declarase că oricine L-ar recunoaște pe Isus ca fiind Hristosul avea să fie ‘dat afară din sinagogă,’ ceea ce însemna că avea să fie exclus din sinagogă pentru treizeci de zile. În acest timp nici un copil nu putea fi tăiat împrejur și nici un mort nu putea fi bocat în casa celui exclus. Sentința era considerată ca o mare nenorocire și dacă nu reușea să aducă pocăință, urma o pedeapsă mult mai mare. Marea lucrare făcută pentru fiul lor adusese convingerea asupra părinților, totuși ei au răspuns: ‘Știm că acesta este fiul nostru și că s-a născut orb; dar cum de vede acum nu știm; nici cine i-a deschis ochii; este în vârstă; întrebați-l pe el, el singur poate vorbi despre ce-l privește’ (Versetele 20,21). Astfel ei au transferat întreaga responsabilitate de la ei la fiul lor; fiindcă nu îndrăzneau să-L mărturisească pe Hristos.”– *Hristos, Lumina lumii*, pg. 353,354.

3. O ÎNTREBARE REÎNNOITĂ

- a. Convocându-l pe tânăr pentru a doua oară, ce au încercat fariseii să-l forțeze să facă? Ioan 9:24.**

„Fariseii au văzut că făceau publicitate lucrării făcute de Isus. Ei nu puteau tăgădui minunea. Orbul era plin de bucurie și recunoștință; el privea lucrurile minunate ale naturii și era umplut de satisfacție din pricina frumuseții cerului și pământului.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 354.

- b. Ce argument de nerepans a prezentat tânărul? Ioan 9:25.**

- c. Ce l-au întrebat fariseii din nou pe tânăr? Ioan 9:26. Ce intenționau ei să facă în realitate cu tânărul?**

„Atunci ei l-au întrebat din nou: ‚Ce ți-a făcut? Cum ți-a deschis ochii?’ (Ioan 9:26). Cu multe cuvinte ei au încercat să-l aducă în confuzie, așa încât să se creadă amăgit. Satan și îngerii săi răi erau de partea fariseilor și și-au unit energiile și subtilitatea cu argumentarea omenească pentru a anula influența lui Hristos. Ei au diminuat convingerile care se adânceau în multe minți.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 354.

- d. Cum le-a răspuns tânărul și cine i-a stat alături ca să-l inspire? Ioan 9:27.**

„Îngerii lui Dumnezeu erau de asemenea pe teren pentru a-l întări pe omul căruia i se restabilise vederea.

Fariseii nu-și dădeau seama că aveau de a face cu altcineva decât omul needucat care se născuse orb; ei nu-L cunoșteau pe Acela cu care se luptau. Lumina divină strălucea în cămăruțele sufletului orbului. Când acești ipocriți au încercat să-l facă necredincios, Dumnezeu l-a ajutat să arate prin vigoarea și exactitatea răspunsurilor sale că nu avea să se lase prins în cursă.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 354.

4. ORBIRE CONȘTIENȚĂ

a. Întrucât n-au fost în stare să-l amăgească pe tânăr, cum l-au tratat fariseii? Ioan 9:28.

b. Ce ignoranță au manifestat ei? Ioan 9:29.

c. Ce altceva a mai spus cel ce fusese orb? Ioan 9:30-33.

d. Întrucât ei n-au fost bucuroși să accepte dovezile, ce au făcut fariseii mânioși cu tânărul? Ioan 9:34.

„Omul și-a întâmpinat persecutorii pe propriul lor teren. Argumentația lui nu putea fi combătută. Fariseii erau uimiți și au tăcut – înlemniiți de cuvintele sale hotărâte și bine țintite. Pentru câteva momente a fost tăcere. Apoi preoții și învățătorii și-au strâns veșmintele în jurul lor ca și când s-ar fi temut de contaminare pe urma contactului cu el; ei și-au scuturat țărâna de pe picioare și i-au aruncat învinuiri – ‚Tu ești născut cu totul în păcat și vii să ne înveți pe noi?’ (Ioan 9:34). Și l-au excomunicat.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 354, 355. [Sublinierea autorului].

e. Ce discuție a purtat tânărul cu Hristos pe urma excomunicării sale? Ioan 9:35-38.

„La întrebarea Mântuitorului: ‚Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?’ orbul a răspuns întrebând: ‚Și cine este, Doamne, ca să cred în El?’ Și Isus i-a spus: ‚L-ai văzut și este Cel ce vorbește cu tine’ (Ioan 9:35, 37). Omul s-a aruncat la picioarele Mântuitorului în închinare. Nu doar vederea lui naturală fusese restabilă, ci și ochii înțelegerii sale au fost deschiși. Hristos a fost descoperit sufletului său și el L-a primit ca pe Trimisul lui Dumnezeu.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 355.

5. JUDECAȚI DE LUMINĂ

a. Ce a spus Isus cu privire la rezultatele lucrării Sale? Ioan 9:39.

„Un grup de farisei se strânseseră în jur și vederea lor a adus în mintea lui Isus contrastul care a fost manifestat întotdeauna ca efect al cuvintelor și faptelor Sale... Hristos venise să deschidă ochii orbilor și să dea lumină celor ce stăteau în întuneric. El Se declarase a fi lumina lumii și minunea pe care tocmai o săvârșise confirma misiunea Lui. Oamenii care L-au văzut pe Mântuitorul la venirea Sa au fost favorizați cu o manifestare mai deplină a prezenței divine decât avusese lumea mai înainte. Cunoștința lui Dumnezeu a fost descoperită mai pe deplin. Dar în această descoperire, oamenii erau judecați. Caracterul lor a fost probat și destinul lor hotărât.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 355.

b. Cum au reacționat fariseii la acea declarație a lui Isus? Ioan 9:40. De ce erau ei vinovați de propria lor orbire? Ioan 9:41.

„Manifestarea puterii divine, care îi dăduse orbului atât vederea naturală cât și pe cea spirituală, îi lăsase pe farisei într-un întuneric încă și mai adânc. Unii dintre ascultătorii Săi, simțind că cuvintele lui Isus li se aplicau, au întrebat: ‚Doar n-om fi și noi orbi?’ Isus le-a răspuns, ‚Dacă ați fi orbi, n-ați avea păcat.’ Dacă Dumnezeu ar fi făcut imposibil ca voi să vedeți adevărul, ignoranța voastră n-ar fi implicat vinovăție. Dar acum ziceți: ‚Vedem.’ Vă credeți în stare de a vedea și respingeți singurele mijloace prin care puteți primi vederea. La toți cei care și-au înțeles nevoia, Hristos a venit cu un ajutor infinit. Dar fariseii nu au vrut să-și mărturisească nevoia; ei au refuzat să vină la Hristos și de aceea au fost lăsați în orbire – o orbire pentru care erau ei înșiși vinovați. Isus a zis: ‚Păcatul vostru rămâne’ (Ioan 9:40,41).” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 355.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Cu privire la ce au încercat fariseii să-l convingă pe omul care fusese orb?
2. Cine îi folosea pe fariseii necredincioși?
3. Cine l-a ajutat pe tânăr să dea răspunsuri clare și convingătoare?
4. Care este cea mai rea formă de orbire?

Păstorul cel bun

„Eu sunt păstorul cel bun: păstorul cel bun își dă viața pentru oi.” (Ioan 10:11).

„Hristos este atât ușa cât și păstorul. El intră prin Sine. Prin propriul Său sacrificiu El devine păstorul oilor.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg 358.

Recomandare pentru studiu: *Hristos, Lumina lumii*, pg. 357-361.
Calea către Hristos, pg. 17-22.

Duminică

17 octombrie

1. HOȚUL ȘI PĂSTORUL

a. **Cum a făcut Isus distincția între hoț și păstor și ce lecție spirituală ilustrează El? Ioan 10:1,2.**

„Hristos a aplicat aceste profeții [referitoare la misiunea pastorală a lui Mesia, așa cum se găsesc ele în Isaia 40:9-11; Psalmii 23:1 și Ezechiel 34:23,16,25,28] la Sine și a arătat contrastul între caracterul Său și acela al conducătorilor din Israel. Fariseii tocmai alungaseră pe unul din staul, fiindcă îndrăznise să mărturisească despre puterea lui Hristos. Ei îndepărtaseră un suflet pe care Adevăratul Păstor îl atrăgea la Sine. Prin aceasta ei se dovediseră ignoranți cu privire la lucrarea ce le-a fost încredințată și nevrednici de misiunea lor de păstori ai turmei. Isus a prezentat acum înaintea lor contrastul între ei și Bunul Păstor și a indicat la Sine ca la adevăratul păzitor al turmei lui Dumnezeu.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 357.

b. **Ce relație există între oi și păstorul lor? Ioan 10:3,4.**

c. **Ce vor face oile înaintea unui străin? Ioan 10:5.**

2. POARTA STAULULUI

a. Cum S-a identificat Isus mai departe și cum i-a numit pe fariseii nepocăiți? Ioan 10:7-10.

„Hristos este ușa la staulul lui Dumnezeu. Prin această ușă au intrat toți copiii Săi, din cele mai vechi timpuri. În Isus, așa cum este arătat și prefigurat în simboluri și manifestat în descoperirea profețiilor și dezvăluit în lecțiile date ucenicilor Săi și în minunile făcute pentru fiii oamenilor, ei L-au văzut pe „Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatele lumii” (Ioan 1:29) și prin El ei sunt aduși în staulul harului Său. Mulți au venit prezentând alte lucruri pentru credința lumii: au fost născocite ceremonii și sisteme prin care oamenii speră să primească îndreptățirea și pacea cu Dumnezeu și să găsească astfel intrare în staulul Său. Dar singura ușă este Hristos și toți care au interpus ceva care să ia locul lui Hristos, toți care au încercat să intre în staul pe altă cale decât prin Hristos sunt hoți și tâlhari.

Fariseii n-au intrat pe ușă. Ei au pătruns în staul pe alte căi decât prin Hristos și nu îndeplineau lucrarea adevăratului păstor. Preoții și conducătorii, învățații și fariseii nimiceau pășunile vie și pângăreau izvoarele de apă a vieții. Cuvintele inspirației îi descriu cu credincioșie pe acei păstori falși: „Pe cei suferinzi nu i-ați întărit, nici nu i-ați vindecat pe cei bolnavi, nici nu ați legat ceea ce era frânt, nici nu ați adus înapoi pe cei alungați; ... ci cu forță și cruzime ați stăpânit asupra lor” (Ezechiel 34:4).” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 358.

b. Ce contrast a prezentat Isus între adevăratul păstor și cel plătit cu ziua? Ioan 10:11-13.

„[Hristos]... a prezentat parabola cu păstorul adevărat și cei falși, spunându-le că El era păstorul cel bun, care Își dă viața pentru oile Sale; în timp ce cel plătit cu ziua, căruia nu-i aparțin oile, ar fugi și ar trăda turma în timpuri de primejdie. Fariseii se numărau printre acei care erau sfinți în ochii lor proprii. Ei nu aveau grijă de oile pierdute.” – *The Youth's Instructor*, 28 aprilie 1886.

3. PĂSTORUL CEL BUN

a. Ce altă caracteristică a păstorului cel bun a manifestat Isus? Ioan 10:14,15.

„După cum un păstor pământesc își cunoaște oile, tot astfel Păstorul divin Își cunoaște turma care este răspândită pe tot pământul. ‚Voi, turma Mea, turma pășunii Mele, sunteți oameni și Eu sunt Dumnezeuul vostru, zice Domnul Dumnezeu.‘ Isus zice: ‚Te chem pe nume, ești al Meu.‘ ‚Te-am săpat pe palmele Mele‘ (Ezechiel 34:31; Isaia 43:1; 49:16).

Isus ne cunoaște pe fiecare individual și este mișcat de sentimentul neputințelor noastre. El ne cunoaște pe toți pe nume. El știe chiar casa în care locuim și numele fiecărui locuitor al ei. El a dat în trecut indicații servilor Săi să meargă pe o anumită stradă, într-un anumit oraș, la o anumită casă și să găsească una din oile Sale.

Fiecare suflet este la fel de bine cunoscut lui Isus, ca și când ar fi fost singurul suflet pentru care a murit Mântuitorul. Necazul oricui atinge inima Lui. Strigătul după ajutor ajunge la urechea Lui. El a venit să-i atragă pe toți oamenii la Sine. El le poruncește: ‚Veniți după Mine‘ și Duhul Său le mișcă inimile pentru a le atrage să vină la El. Mulți refuză să se lase atrași. Isus știe cine sunt. El știe de asemenea cine ascultă cu plăcere chemarea Sa și este gata să vină sub grija Lui de păstor. El zice: ‚Oile Mele aud glasul Meu și Eu le cunosc și ele Mă urmează‘ (Ioan 10:27). El are grijă de fiecare dintre noi ca și când n-ar mai fi alt om pe fața pământului.”—*Hristos, Lumina lumii*, pg. 359.

b. Pentru ce alte oi a mai manifestat Isus preocupare? Ioan 10:16.

„Isus S-a gândit la sufletele de pe tot pământul care au fost amăgite de păstori falși. Acei pe care tânjea să-i strângă ca oi ale pășunii Sale erau răspândiți între lupi, și El a zis: ‚Mai am și alte oi, care nu sunt din staulul acesta: și pe acelea trebuie să le aduc și ele vor auzi glasul Meu: și vor fi o turmă și un păstor‘ (Ioan 10:16).”—*Hristos, Lumina lumii*, pg. 360.

4. PUTEREA DIVINĂ

a. Ce putere divină a declarat Isus că posedă? Ioan 10:17,18.

„, Pentru aceasta Mă iubește Tatăl Meu, fiindcă Îmi dau viața ca s-o iau iarăși' (Ioan 10:17). Ceea ce înseamnă că Tatăl Meu atât de mult v-a iubit pe voi, încât Mă iubește chiar pe Mine mai mult pentru că-Mi dau viața să vă răscumpăr. Devenind înlocuitorul și garanția voastră, predându-Mi viața și luând asupra Mea slăbiciunile și păcatele voastre, Eu sunt îndrăgit de Tatăl Meu.

„Îmi dau viața ca s-o iau iarăși. Nimeni nu Mi-o ia, ci Eu Mi-o dau. Am putere să Mi-o dau și am putere s-o iau iarăși'. (Versetele 17,18). În timp ce ca membru al familiei omenеști El era muritor, ca Dumnezeu era izvorul vieții pentru lume. El S-ar fi putut împotrivi atacurilor morții și să refuze să ajungă sub stăpânirea ei; dar El Și-a dat viața de bună voie, pentru ca să poată aduce la lumină viața și nemurirea. El a purtat păcatul lumii, a suportat blestemul acestuia și Și-a dat viața ca jertfă pentru ca oamenii să nu moară pentru totdeauna. „El suferințele noastre le-a purtat și durerile noastre le-a luat asupra Lui... El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți. Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui; dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră, a tuturor.' (Isaia 53:4-6).” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 360, 361.

b. Ce îi conduce pe oameni să-L urmeze pe Hristos? Ioan 10:27; 1 Ioan 4:10,19; Matei 11:28-30.

„Nu teama de pedeapsă sau speranța răsplătirii veșnice este aceea care-i conduce pe ucenicii lui Hristos să-L urmeze. Ei privesc iubirea fără seamăn a Mântuitorului, descoperită în pelerinajul Său pe pământ, de la ieslea din Betleem până la crucea de pe Calvar și vederea Lui atrage, înmoaie și supune sufletul. Iubirea se trezește în inima privitorilor. Ei ascultă glasul Său și Îl urmează.” *Hristos, Lumina lumii*, pg. 359.

„Dacă Hristos locuiește în inimile noastre, ... vom lucra cum a lucrat El; vom manifesta același spirit. Și astfel, iubindu-L pe El și rămânând în El, vom crește în El în toate lucrurile, care este capul, chiar Hristos' (Efeseni 4:15).” – *Calea către Hristos*, pg.75.

5. ASIGURAREA MÂNTUIRII

a. Ce asigurare a dat Isus oilor Sale? Ioan 10:28,29.

„Deși acum S-a înălțat în prezența lui Dumnezeu și împărtășește tronul universului, Isus nu a pierdut nimic din natura Sa compătimitoare. Astăzi, aceeași inimă duioasă și înțelegătoare este deschisă la toate durerile omenirii. Astăzi mâna care a fost străpunsă este întinsă să binecuvânteze din abundență poporul Său care este în lume. „În veac nu vor pieri și nimeni nu le va smulge din mâna Mea.” (Ioan 10:28). Sufletul care s-a dat lui Hristos este mai prețios înaintea Lui decât întreaga lume. Mântuitorul ar fi trecut prin agonia Calvarului pentru ca unul singur să poată fi mântuit în împărăția Sa. El nu va abandona pe nimeni pentru care a murit. Dacă urmașii Săi nu aleg să-L părăsească, El îi va ține cu tărie.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 360.

b. Pe ce se bazează siguranța noastră spirituală și asigurarea odihnei mântuirii? Romani 8:31-39.

„Hristos pledează pentru biserica Sa în curțile de sus – pledează pentru acei pentru care a plătit prețul sângelui Său ca răscumpărare. Secole și veacuri nu pot slăbi eficacitatea jertfei Sale ispășitoare. Nici viața, nici moartea, nici înălțimea, nici adâncimea nu ne poate despărți de iubirea lui Dumnezeu care este în Isus Hristos și aceasta nu pentru că Îl ținem noi atât de strâns, ci pentru că El ne ține cu așa mare putere. Dacă mântuirea noastră ar depinde de propriile noastre eforturi, n-am putea fi salvați; dar ea depinde de Unul care este în spatele tuturor făgăduințelor. Prinderea noastră de El poate părea slabă, dar iubirea Lui este aceea a unui frate mai mare; câtă vreme ne păstrăm unirea cu El, nimeni nu ne poate smulge din mâna Lui.” – *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 433.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Explicați diferența în comportamentul dintre un păstor și un hoț.
2. Prin ce alt simbol S-a identificat Isus?
3. Cum se poartă adevărații păstori cu oile lor?
4. De ce urmează oile pe păstor și nu un străin?
5. Ce asigură mântuirea noastră?

Lazăr

„Adevărat, adevărat vă spun, dacă păzește cineva cuvântul Meu, în veac nu va vedea moartea.” (Ioan 8:51).

„În Hristos este viața originală, neîmprumutată, nederivată... Divinitatea lui Hristos este asigurarea vieții veșnice pentru credincios.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 392.

**Recomandare pentru studiu: *Hristos, Lumina lumii*, pg. 388-396.
My Life Today, pg.208.**

Duminică

24 octombrie

1. UN PRIETEN BOLNAV

a. Ce ucenici a avut Isus în Betania? Ioan 11:5.

„Isus găsisese adesea odihnă în casa lui Lazăr. Mântuitorul nu avea nici o casă a Lui proprie; El era dependent de ospitalitatea prietenilor și ucenicilor Săi și adesea, când era istovit și înseta după părtășie umană, El Se bucura să-și găsească refugiul în această familie plină de pace.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 388.

b. În ale cui cămine este Hristos prezent cu binecuvântările Sale? Proverbele 3:33 (ultima parte).

„Mântuitorul nostru aprecia un cămin liniștit și ascultători interesați. El tânjea după duioșie umană, curtoazie și afecțiune. Acei care primeau instruirea cerească pe care El era întotdeauna gata să le-o dea, erau foarte binecuvântați.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 388.

c. Ce s-a întâmplat cu Lazăr? Ioan 11:1.

d. Ce solie I-au trimis lui Isus surorile lui Lazăr și ce răspuns au primit ele? Ioan 11:3,4.

2. ISUS RĂMÂNE DEPARTE

a. Cât de mult a rămas Isus departe de Betania și ce gânduri au început să-i frământa pe ucenici? Ioan 11:6.

„Când Hristos a auzit solia, ucenicii au crezut că El a primit-o cu răceală. El n-a manifestat durerea pe care ei se așteptau s-o dea pe față. Privind la ei, El le-a zis: ‚Boala aceasta nu este spre moarte, ci spre slava lui Dumnezeu, ca Fiul lui Dumnezeu să poată fi glorificat prin ea’ (Ioan 11:4). Timp de două zile El a rămas în locul unde se afla. Această întârziere era un mister pentru ucenici. Ce mângâiere ar fi fost prezența Lui pentru acea familie, se gândeau ei. Puternica Lui afecțiune pentru familia din Betania era bine cunoscută ucenicilor Săi și ei erau surprinși că El n-a răspuns la tristul mesaj: ‚Acela pe care-l iubești este bolnav’ (versetul 3).

În timpul celor două zile, Hristos părea să fi pierdut din vedere solia; căci El n-a vorbit despre Lazăr. Ucenicii se gândeau la Ioan Botezătorul, predecesorul lui Isus. Ei se miraseră de ce Isus, cu puterea Lui de a face minuni îngăduise ca Ioan să zacă în temniță și să moară de o moarte violentă. Din moment ce poseda asemenea puteri, de ce nu a salvat Hristos viața lui Ioan? Această întrebare a fost pusă adesea de farisei, care o prezentau ca pe un argument imbatabil împotriva pretenției lui Hristos că ar fi Fiul lui Dumnezeu. Mântuitorul îi avertizase pe ucenicii Săi cu privire la încercări, pierderi și persecuții. Avea să-i părăsească El în încercări? Unii se întrebau dacă nu cumva avuseseră păreri greșite despre misiunea Lui. Toți erau profund întristați.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 389, 390.

b. Descrieți reacția ucenicilor când Isus a propus următorul pas de acțiune. Ioan 11:7,8.

„După ce a așteptat două zile, Isus le-a spus ucenicilor: ‚Să mergem iarăși în Iudea’ (Ioan 11:7). Ucenicii au întrebant de ce, dacă Isus mergea în Iudea, a mai așteptat două zile. Dar teama lor pentru Hristos și pentru ei era acum prioritară în gândurile lor. Ei nu puteau vedea nimic în afară de pericol în calea pe care El era pe punctul să apuce. ‚Învățătorule,’ au zis ei, ‚de curând iudeii căutau să Te omoare cu pietre și acum Te duci din nou acolo?’ (versetul 8).” *Hristos, Lumina lumii*, pg.390.

3. LAZĂR MOARE

a. Ce a descoperit Isus ucenicilor și ce au înțeles ei? Ioan 11:11,12.

b. Ce însemnau cuvintele lui Hristos? Ioan 11:13,14.

„Hristos prezintă moartea ca pe un somn pentru copiii Săi credincioși. Viața lor este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu și până când ultima trâmbiță va suna, acei care mor vor dormi în El.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 390.

c. De ce a rămas Isus departe de Betania, chiar și după ce a aflat că Lazăr murise? Ioan 11:15.

d. Ce evenimente au avut loc în Betania înainte de sosirea lui Isus? Ioan 11:17-19.

e. La cine altcineva se gândea Isus când a hotărât să săvârșească minunea din Betania?

„În întârzierea de a veni la Lazăr, Hristos avea un scop de îndurare față de acei care nu-L primiseră. El a zăbovit, pentru ca prin învierea lui Lazăr din morți să poată da poporului Său încăpățânat și necredincios o altă dovadă că El era într-adevăr ‚învierea și viața’ (Ioan 11:25). El nu dorea să renunțe la orice speranță a poporului, sărmane oi rătăcite ale casei lui Israel. Inima Lui era sfâșiată din pricina nepocăinței lor. În îndurarea Sa, El își propuse să le dea încă o dovadă că El era Restauratorul, Singurul care putea aduce la lumină viața și nemurirea. Aceasta trebuia să fie o dovadă pe care preoții n-o puteau interpreta greșit. Acesta a fost motivul întârzierii Sale de a merge în Betania. Această minune de încununare, învierea lui Lazăr, trebuia să pună pecetea lui Dumnezeu pe lucrarea Lui și pe pretenția Lui de divinitate.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 391.

4. FĂGĂDUINȚA ÎNVIERII

- a. Auzind că Isus venea în Betania, ce a făcut Marta și ce convingere a manifestat ea? Ioan 11:20-22.**

- b. Ce a asigurat-o Isus pe Marta și ce a înțeles ea din aceasta? Ioan 11:23,24.**

- c. Cu ce cuvinte a confirmat Isus convingerea Martei? Ioan 11:25.**

„Căutând încă să dea o direcție bună credinței ei, Isus a declarat: ‚Eu sunt învierea și viața’ (Ioan 11:25). În Hristos este viața, originală, neîmprumutată, nederivată. ‚Cine are pe Fiul are viața’ (1 Ioan 5:12). Divinitatea lui Hristos este asigurarea credinciosului pentru viață veșnică.”
– *Hristos, Lumina lumii*, pg. 392.

- d. Ce făgăduință este temelia speranței noastre dincolo de mormânt? Ioan 5:25; 11:26 (prima parte).**

- e. Ce legătură era între convingerea Martei și minunea lui Hristos? Ioan 11:26 (ultima parte), 27.**

„Cine crede în Mine,’ zicea Isus, ‚chiar dacă ar fi murit va trăi; și oricine trăiește și crede în Mine, nu va muri niciodată. Crezi tu aceasta?’ (Ioan 11:25,26). Hristos privește aici înainte la timpul celei de a doua veniri a Sa. Dreptii cei morți vor fi înviați în neputrezire și morții cei vii vor fi înălțați la cer fără să vadă moartea. Minunea pe care Hristos era pe cale s-o săvârșească avea să reprezinte învierea tuturor dreptilor care au murit. Prin cuvântul și faptele Sale, El S-a declarat autorul învierii. Acela care urma să moară curând pe cruce stătea cu cheile morții, ca biruitor asupra mormântului și își afirma dreptul și puterea de a da viață veșnică.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 392.

5. COOPERAREA ÎNTRE DUMNEZEU ȘI OMENIRE

a. Descrieți acțiunile și cuvintele Mariei îndurerate. Ioan 11:28-32.

b. Ce a făcut Isus când a văzut-o pe Maria și pe unii dintre iudei plângând? Ioan 11:33-35.

„Isus nu plângea doar din pricina compătimirii Sale omenești cu Maria și Marta. În lacrimile Sale era o durere cu atât mai presus de durerea omenească, după cum sunt cerurile mai înalte decât pământul. Hristos n-a plâns din cauza lui Lazăr; căci El era pe cale să-l cheme din mormânt. El plângea fiindcă mulți dintre acei care acum îl jeleau pe Lazăr aveau să uneltească în curând moartea Aceluia care era învierea și viața.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 393.

c. Ce a făcut Isus apoi, chiar în mijlocul acuzațiilor ce se aduceau împotriva Lui? Ioan 11:37-39.

d. Ce rugăciune a făcut Isus lângă mormânt? Ioan 11:41,42.

e. Ce cuvinte a rostit Isus și ce s-a întâmplat când au fost rosite acele cuvinte? Ioan 11:43,44.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. De ce nu a răspuns Isus imediat cererii surorilor lui Lazăr?
2. Cum ar trebui să fie considerată moartea de către urmașii lui Hristos?
3. Cu ce scop a îngăduit Hristos ca Lazăr să moară?
4. De ce a plâns Isus?
5. Descrieți acțiunile lui Lazăr la chemarea lui Isus.

Darul Sabatului Întâi Sabat, 6 noiembrie 2004

Literatură pentru țările sărace

Isus a zis: „Duhul Domnului este peste Mine, fiindcă El M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia.” (Luca 4:18).

„Dumnezeu lucrează prin unelte sau intermediari. El folosește lucrarea Evangheliei, lucrarea medicală misionară și publicațiile care conțin adevărul prezent pentru a impresiona inimile. Toate sunt făcute eficiente prin credință. Când adevărul este auzit sau citit, Duhul Sfânt îl întipărește în aceia care aud și citesc cu o dorință serioasă de a ști ce este bine.” – *Evanghelizare*, pg. 338.

„Broșurile și cărțile sunt mijloacele Domnului de a ține solia pentru acest timp în continuu înaintea oamenilor. Prin luminarea și întărirea sufletelor în adevăr, publicațiile vor face o lucrare mult mai mare decât poate fi făcută doar prin predicarea cuvântului. Solii tăcuți care sunt puși în căminele oamenilor prin lucrarea colportorului, vor întări în orice mod lucrarea Evangheliei; căci Duhul Sfânt va impresiona mințile când ei citesc cărțile, la fel cum impresionează mințile acelor care ascultă predicarea Cuvântului.” – *Ibid.*, pg. 101.

„Publicațiile noastre ar trebui tipărite în diferite limbi și trimise în toate țările civilizate, cu orice preț. Care este valoarea banilor în acest timp, în comparație cu valoarea sufletelor? Fiecare dolar din mijloacele noastre ar trebui considerat ca fiind al Domnului și nu al nostru și ca o prețioasă încredințare a lui Dumnezeu pentru noi; nu pentru a fi irosit pentru îngăduințe care nu sunt necesare, ci pentru a fi folosit cu grijă în cauza lui Dumnezeu, în lucrarea de a salva bărbați și femei din ruină.” – *Schițe din viața mea*, pg.214 eng.

Dragi frați, surori și prieteni: În lumina acestor afirmații inspirate vă rugăm să vă amintiți de nevoia urgentă de mijloace pentru a răspândi lumina adevărului prezent la sufletele care flămânez după pâinea vieții în țările sărace din întreaga lume. Când se va strânge darul pentru Sabatul Întâi, pe 6 noiembrie 2004, să ne întindem mâinile cu inimi deschise pentru această lucrare la timp. Fie ca Domnul să binecuvânteze din abundență fiecare dar și pe dăruitor!

Daniel Lee, Secretarul Departamentului pentru publicații al Conferinței Generale

Intrarea triumfală în Ierusalim

„Spune fiicei Sionului: ,Iată, Regele tău vine la tine blând, călare pe un măgăruș, mânzul unei măgărițe.” (Matei 21:5).

„Hristos a venit să salveze Ierusalimul și copiii săi; dar mândria fariseică, ipocrizia, gelozia și răutatea L-au împiedicat de a-Și îndeplini scopul.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 426.

Recomandare pentru studiu: *Hristos, Lumina lumii*, pg. 421-428.

Duminică

31 octombrie

1. O PRIMIRE CALDĂ

a. Ce a făcut mulțimea când a auzit că Isus venea la Ierusalim? Ioan 12:12,13.

b. Ce profeție s-a împlinit cu acea ocazie? Zaharia 9:9; Ioan 12:14,15.

„Hristos urma obiceiul iudaic pentru o intrare regală. Animalul pe care călărea era călărit de împărații lui Israel și profeția prezise că Mesia avea să vină astfel în împărăția Sa. De îndată ce a fost așezat pe măgăruș, un puternic strigăt de triumf s-a ridicat în văzduh. Mulțimea Îl saluta ca pe Mesia, regele lor. Isus primea acum omagiul pe care nu l-a acceptat niciodată mai înainte și ucenicii au primit aceasta ca pe o dovadă că speranțele lor fericite aveau să se împlinească prin vederea Lui înscăunat pe tron. Mulțimea era convinsă că ceasul eliberării lor sosise. În imaginație vedeau oștile romane izgonite din Ierusalim și pe Israel încă o dată ca o națiune independentă. Toți erau fericiți și entuziasmați. Oamenii se întreceau unii cu alții în a-I aduce omagiu. Ei nu puteau manifesta pompă exterioară și splendoare, dar Îi aduceau închinarea din inimi fericite. Ei nu puteau să-I aducă daruri scumpe, dar și-au întins veșmintele drept covor în calea Sa.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 421, 422.

2. INTRAREA TRIUMFALĂ

a. Cum au reacționat unii dintre farisei la această manifestare? Luca 19:39.

„Mulți farisei erau martori ai acestei scene și arzând de invidie și răutate, au căutat să întoarcă curentul sentimentului popular. Cu toată autoritatea lor, ei au încercat să aducă poporul la tăcere; dar apelurile și amenințările lor n-au făcut decât să sporească entuziasmul. Ei se temeau că această mulțime, în tăria numărului ei, avea să-L facă pe Isus împărat. Ca ultimă soluție, ei s-au înghesuit prin gloată spre locul unde era Mântuitorul și I s-au adresat cu cuvintele muștrătoare și amenințătoare: „Învățătorule, muștră-ți ucenicii” (Luca 19:39). Ei au declarat că asemenea demonstrații zgomotoase nu erau legale și că nu aveau să fie îngăduite de către autorități.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 424.

b. Ce le-a răspuns Isus? Luca 19:40.

c. Cu ce scop a permis Isus această mare demonstrație? Ioan 12:16, 23-26.

„Niciodată până atunci, în viața Sa pământească, Isus n-a permis o asemenea demonstrație. El prevedea în mod clar rezultatul. Acesta avea să-L aducă la cruce. Dar era scopul Său de a Se prezenta astfel în mod public ca fiind Mântuitorul. El dorea să atragă atenția la jertfa care urma să încoroneze misiunea Sa față de o lume căzută. În timp ce oamenii se adunau la Ierusalim pentru a sărbători paștele, El, Mielul antitipic, S-a oferit pe Sine ca jertfă printr-un act voluntar. Avea să fie necesar ca biserica Sa din toate veacurile următoare să facă din moartea Sa pentru păcatele lumii o temă de profundă meditație și studiu. Orice fapt în legătură cu ea trebuia să fie verificat dincolo de orice îndoială.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 423.

d. Ce a spus și a făcut Hristos când a ajuns să vadă cetatea în întregime? Luca 19:41-44.

3. CEREREA GRECILOR

- a. După cum magii din răsărit L-au căutat pe Hristos la nașterea Sa (Matei 2:1,2,10,11), cine L-a căutat la încheierea lucrării Sale pământești? Ioan 12:20; Matei 8:11.**
-
-

„Acești bărbați [greci] veniseră din vest pentru a-L găsi pe Mântuitorul la încheierea vieții Sale, după cum magii veniseră din Răsărit la începutul ei. Pe vremea nașterii lui Hristos, evreii erau atât de captivați de propriile lor planuri ambițioase încât n-au știut despre venirea Sa. Magii dintr-o țară păgână au venit la iesle cu darurile lor, pentru a se închina Mântuitorului. Tot astfel acești greci, care reprezentau națiunile, semințiile și popoarele pământului, au venit să-L vadă pe Isus. Tot astfel oamenii din toate țările și veacurile aveau să fie atrași de crucea Mântuitorului.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 459.

- b. Cum și-au exprimat grecii dorința lor? Ioan 12:21.**
-
-

- c. Cum S-a simțit Isus când a auzit cererea grecilor și ce a declarat El? Ioan 12:22,23.**
-
-

„În acest timp lucrarea lui Hristos avea înfățișarea unei crude înfrângerii. El fusese biruitor în controversa cu preoții și fariseii, dar era evident că El nu avea să fie primit de ei ca Mesia. Despărțirea finală sosise. Pentru ucenicii Săi cazul părea deznădăjduit. Dar Hristos Se apropia de încheierea lucrării Sale. Marele eveniment care privea nu doar națiunea iudaică, ci întreaga lume, era pe cale să aibă loc. Când Hristos a auzit cererea nerăbdătoare, ‚Vrem să-L vedem pe Isus,‘ care era ecoul strigătului flămând al lumii, fața Lui s-a luminat și El a zis: ‚A venit ceasul ca Fiul omului să fie glorificat‘ (Ioan 12:21,23). În cererea grecilor, El a văzut o garanție a rezultatelor marii Sale jertfe....

Când cererea i-a fost adusă lui Isus, El era în acea parte a templului de unde erau excluși cu toții, cu excepția iudeilor, dar El a ieșit la greci, în curtea din afară și a purtat o discuție personală cu aceștia.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 459.

4. ISUS GLORIFICAT**a. Ce rugăciune a făcut Isus când S-a gândit la moartea Sa pe cruce?
Ioan 12:27,28 prima parte.**

„În anticipare Isus bea deja paharul amărăciunii. Natura Sa umană se dădea înapoi din fața ceasului părăsirii, când după toate aparențele El avea să fie părăsit chiar și de Dumnezeu, când toți aveau să-L vadă lovit de Dumnezeu și suferind. El Se dădea înapoi din fața expunerii publice, de la a fi tratat ca cei mai răi criminali, dinaintea unei morți rușinoase și dezonorante. O presimțire a luptei Sale cu puterile întinericului, un sentiment al poverii teribile a păcătuirii omenești și al mâniei Tatălui din pricina păcatului au făcut ca spiritul lui Isus să cadă în leșin și paloarea morții să se întindă pe fața Lui.

„Atunci a venit supunerea divină la voia Tatălui Său. ‚Din această cauză,‘ zicea El, ‚am venit pentru ceasul acesta. Tată, proslăvește numele Tău’ (Ioan 12:27,28). Numai prin moartea lui Hristos putea să fie răsturnată împărăția lui Satan. Numai astfel putea omul să fie răscumpărat și Dumnezeu glorificat. Isus S-a supus la agonie și a acceptat sacrificiul. Maiestatea cerului a acceptat să sufere ca Purtător de păcate.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 461.

b. Ce răspuns a fost auzit ca venind din cer? Ioan 12:28 (ultima parte).**c. Ce spunea gloata care stătea deoparte? Ioan 12:29.**

„Când s-a auzit glasul, o lumină a străbătut din nor și L-a înconjurat pe Hristos, ca și când brațele Puterii Infinite L-ar fi îmbrățișat asemenea unui zid de foc. Oamenii au privit această scenă cu groază și uimire. Nimeni nu îndrăznea să vorbească. Cu buze tăcute și cu răsuflarea oprită, toți stăteau cu ochii ațintiți asupra lui Isus. Mărturia Tatălui fiind dată, norul s-a ridicat și s-a răspândit pe cer. Pentru moment, comuniunea vizibilă dintre Tatăl și Fiul a fost încheiată.

Norodul care stătea acolo și care auzise glasul a zis că a fost un tunet. Alții ziceau: ‚Un înger a vorbit cu El!‘ (Ioan 12:29). Dar grecii care veniseră să cerceteze, au văzut norul și au auzit glasul, i-au înțeles sensul și L-au deosebit pe Hristos; lor El le-a fost descoperit ca fiind Trimisul lui Dumnezeu.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 461, 462.

5. NECREDINȚA IUDEILOR

- a. **În ciuda multelor minuni pe care le-a făcut Isus, cum L-a primit majoritatea iudeilor? Ioan 12:37-41.**

„Dar deși făcuse atât de multe minuni înaintea lor, totuși ei n-au crezut în El’ (Ioan 12:37). Ei întrebaseră cândva pe Mântuitorul: ‚Ce semn faci Tu, ca să-l vedem și să credem în Tine?’ (Ioan 6:30). Nenumărate semne le fuseseră date. Acum că Tatăl Însuși a vorbit și ei nu mai puteau cere alt semn, ei tot refuzau să creadă.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 462.

- b. **Cum au acționat unii conducători care erau convinși că misiunea lui Hristos era reală? Ioan 12:42,43.**

„[Mulți dintre conducătorii de seamă] iubeau lauda oamenilor mai mult decât aprobarea lui Dumnezeu. Pentru a se feri de ocară și rușine, ei L-au tăgăduit pe Hristos și au respins oferta vieții veșnice. Și cât de mulți prin toate veacurile de atunci încoace au făcut același lucru!... Păcat de acei care n-au cunoscut timpul cercetării lor! Încet și cu părere de rău, Hristos a părăsit pentru totdeauna spațiul templului.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 462, 463.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. **Cum a împlinit intrarea lui Hristos în Ierusalim profetia din Zaharia 9:9?**
2. **Cum pot să fiu sigur că aș fi fost între acei câțiva care au deosebit glasul lui Dumnezeu în loc de a-l confunda cu un tunet?**
3. **Ce temeri și preocupări ale conducătorilor evrei ar trebui să le evit?**
4. **Ce a fost semnificativ cu privire la căutarea lui Hristos de către magii din răsărit și de către grecii din apus?**
5. **Ce-L poate face pe Mântuitorul meu să plângă pentru mine acum, așa cum a plâns pentru Ierusalim?**

Servul servilor

„Căci v-am dat un exemplu, să faceți și voi cum v-am făcut Eu.”
(Ioan 13:15).

„Întreaga viață a lui Hristos a fost o viață de servire neegoistă. ‚Nu ca să I se slujească, ci ca să slujească’ (Matei 20:28), a fost lecția fiecărui act al Său.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 476.

Recomandare pentru studiu: *Hristos, Lumina lumii*, pg. 476-482.

Duminică

7 noiembrie

1. SERVUL SERVILOR

a. După ce s-au strâns în camera de sus, când ucenicii n-au avut nici o inițiativă, ce a făcut Isus? Ioan 13:4,5.

„La o sărbătoare era obișnuit ca un serv să spele picioarele oaspeților și cu această ocazie se făcuse pregătire pentru acest serviciu...

Ucenicii n-au făcut nici o mișcare în vederea de a servi unul altuia. Isus a așteptat o vreme să vadă ce aveau să facă. Apoi El, Învățătorul divin, S-a ridicat de la masă. Lepădând veșmintele de deasupra, care i-ar fi împiedicat mișcărilor, El a luat un prosop și S-a încins. Cu interes plin de surprindere, ucenicii au privit și au așteptat în tăcere să vadă ce avea să urmeze. ‚După aceea a turnat apă într-un lighean și a început să spele picioarele ucenicilor și să le ștergă cu prosopul cu care era încins’ (Ioan 13:5)...

Astfel Hristos și-a exprimat iubirea pentru ucenicii Săi. Spiritul lor egoist L-a umplut de durere, dar El nu S-a angajat în nici o controversă cu ei cu privire la dificultatea lor. În loc de aceasta, El le-a dat un exemplu pe care nu aveau să-l uite niciodată.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 477, 478.

b. Cum a reacționat Petru când Hristos a vrut să-i spele picioarele?
Ioan 13:6-8 (prima parte).

c. Ce exemplu a dat Isus cu această acțiune? Ioan 13:13-16.

2. SPĂLAREA PICIOARELOR

a. Înainte de ultima cină, cât de mult cedase Iuda la ispita lui Satan? Ioan 13:2.

„Înainte de paște, Iuda s-a întâlnit a doua oară cu preoții și cărturarii și a încheiat contractul de a-L da pe Isus în mâinile lor. Totuși, după aceea s-a amestecat cu ucenicii ca și când ar fi nevinovat de vreun rău și se interesa de lucrarea de pregătire pentru sărbătoare. Ucenicii nu știau nimic despre scopul lui Iuda.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 478.

b. Ce știa Isus când i-a spălat picioarele lui Iuda? Ioan 13:10,11.

c. Pe lângă a le spăla picioarele, ce a dorit Isus să facă în realitate pentru ucenici? Ioan 13:8 (ultima parte).

„Serviciul pe care l-a refuzat Petru era simbolul unei curățiri mai înalte. Hristos venise să spele inima de pata păcatului. Refuzând să-I permită lui Hristos să-i spele picioarele, Petru refuza curățirea mai înaltă inclusă în cea mai joasă. El Îl refuza pe Domnul său. Nu este umilitor pentru Învățătorul să-I permitem să aducă la îndeplinire lucrarea curățirii noastre. Cea mai adevărată umilință este de a primi cu inimă recunoscătoare orice măsură luată în favoarea noastră și a face cu seriozitate serviciul pentru Hristos.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 479.

d. Ce cuvinte pline de semnificație a rostit Isus după ceremonia spălării picioarelor? Ioan 13:12-17.

„Prin fapta Domnului nostru această ceremonie de umilință a fost făcută o rânduială consacrată. Ea trebuia să fie comemorată de către ucenici pentru ca ei să poată ține întotdeauna minte lecțiile Sale de umilință și servire.

Această rânduială este pregătirea lăsată de Hristos pentru serviciul sacramental. Câtă vreme mândria, neînțelegerea și lupta pentru supremație sunt cultivate, inima nu poate intra în părtășie cu Hristos. Noi nu suntem pregătiți să primim comuniunea cu trupul Lui și cu sângele Lui. De aceea Isus a rânduit ca memorialul umilirii Sale să fie mai întâi respectat.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 480.

3. CALEA, ADEVĂRUL ȘI VIAȚA

a. Cum S-a identificat Isus pe Sine și relația Sa cu Tatăl? Ioan 14:5-7.

„De când a fost ținută prima predică despre evanghelie, când în Eden s-a declarat că sămânța femeii avea să zdrobească capul șarpelui, Hristos a fost înălțat ca fiind calea, adevărul și viața. El era calea când a trăit Adam, când Abel i-a prezentat lui Dumnezeu sângele mielului înjunghiat, care reprezenta sângele Mântuitorului. Hristos era calea prin care patriarhii și profeții au fost mântuiți. El este singura cale prin care putem avea acces la Dumnezeu.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 491.

b. Ce mare posibilitate a oferit Isus ucenicilor Săi? Ioan 14:12.

„Mântuitorul dorea foarte mult ca ucenicii Săi să înțeleagă cu ce scop a fost unită divinitatea Lui cu omenescul. El a venit în lume pentru a manifesta slava lui Dumnezeu, pentru ca omul să poată fi înălțat de puterea ei restauratoare. Dumnezeu a fost manifestat în El, pentru ca El să poată fi manifestat în ei. Isus n-a dat pe față nici o calitate și n-a exercitat nici o putere, pe care oamenii să n-o poată avea prin credință în El. Umanitatea lui desăvârșită este aceea pe care toți urmașii Săi o pot poseda, dacă se vor supune lui Dumnezeu cum S-a supus el.

„Și lucruri și mai mari decât acestea va face; fiindcă Eu merg la Tatăl Meu” (Ioan 14:12). Prin aceasta Hristos nu a vrut să spună că lucrarea ucenicilor avea să fie de un caracter mai înalt decât a Lui, ci că avea să fie mai extinsă. El nu S-a referit doar la săvârșirea de minuni, ci la tot ce avea să aibă loc sub acțiunea Duhului Sfânt.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 491, 492.

c. Ce asigurare a dat Isus credincioșilor? Ioan 14:13,14.

„Orice rugăciune sinceră este auzită în cer. S-ar putea să nu fie exprimată în mod fluent, dar dacă se pune inimă în ea, ea se va înălța la sanctuar, unde Isus slujește și El o va prezenta Tatălui fără vreun cuvânt greșit sau șovăielnic, ci frumos și înmiresmat de tămâia propriei Sale desăvârșiri.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 492.

4. FĂGĂDUINȚA DUHULUI SFÂNT**a. Pe cine a făgăduit Isus că va trimite la ucenici? Ioan 14:16-18.**

„Chiar de la începutul lucrării de răscumpărare El a acționat asupra inimilor oamenilor. Dar câtă vreme Hristos era pe pământ, ucenicii n-au dorit nici un alt ajutor. Doar atunci când aveau să fie lipsiți de prezența Lui, aveau să simtă ei nevoia de Duhul și atunci El avea să vină.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 493.

b. Cum „ trăiește ” Hristos în inimile ucenicilor Săi? Ioan 14:19-23; 1 Ioan 3:24.

„Oricând și în orice loc, în toate durerile și în toate suferințele, când perspectiva pare întunecată și viitorul incert și ne simțim singuri și neajutorați, Mângâietorul va fi trimis ca răspuns la rugăciunea credinței. Împrejurările ne pot despărți de orice prieten pământesc; dar nici o împrejurare și nici o depărtare nu ne poate despărți de Mângâietorul ceresc. Oriunde ne aflăm și oriîncotro ne-am îndrepta, El este întotdeauna la dreapta noastră să ne sprijine, să ne susțină și să ne înveselească.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 494.

c. Cum dorește Mângâietorul să influențeze memoria și înțelegerea ucenicilor? Ioan 14:26.**d. Ce altceva ar face Mângâietorul pentru adevărații urmași ai lui Hristos? Ioan 16:12-14.**

„Dacă există un punct de adevăr pe care nu-l înțelegeți, cu care nu sunteți de acord, cercetați, comparați verset cu verset, săpați puțul adevărului adânc în mina cuvântului lui Dumnezeu. Trebuie să vă puneți pe voi și părerile voastre pe altarul lui Dumnezeu, să lăsați la o parte ideile voastre preconceptuate și să îngăduiți Spiritului Cerului să vă conducă în tot adevărul.” – *Selected Messages*, bk.1, pg. 413.

5. ADEVĂRATA VIȚĂ

a. Cum descrie Biblia relația noastră cu Hristos? Ioan 15:1-3.

b. Ce condiție este esențială pentru o viață roditoare de credință? Ioan 15:4-6.

c. Cum este descoperită adevărata ucenicie? Ioan 15:14; 8:31; 13:35.

d. Cu ce condiție putem rămâne în iubirea lui Hristos? Ioan 15:9,10; 1 Ioan 2:5; Iacov 4:4,7,8; Matei 4:4.

„Dumnezeu dorește să manifeste prin voi sfințenia, bunăvoința și compasiunea propriului Său caracter. Totuși Mântuitorul nu poruncește ucenicilor să muncească pentru a aduce roadă. El le spune să rămână în El. ‚Dacă rămâneți în Mine,‘ zice El, ‚și cuvintele Mele rămân în voi, veți cere ce veți voi și vi se va face‘. (Ioan 15:7). Hristos rămâne în urmașii Săi prin cuvânt. Aceasta este aceeași unire vitală care este reprezentată prin mîncarea din trupul Său și prin a bea din sângele Său. Cuvintele lui Hristos sunt duh și viață. Primindu-le, primiți viața adevăratei vieți. Voi trăiți ‚prin orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu‘ (Matei 4:4). Viața lui Hristos în voi produce aceleași roade ca și în El. Trăind în Hristos, rămânând în Hristos, sprijiniți de Hristos, trăgându-ne hrana din Hristos, voi aduceți roadă după asemănarea lui Hristos.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 500, 501.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Dacă refuz să-i spăl picioarele fratelui meu, ce refuz eu de fapt?
2. Ce înseamnă experiența interioară a lui Iuda pentru mine?
3. Cum trebuie să fii făcut în stare să îndeplinesc lucrările lui Hristos?
4. Cum pot experimenta mai mult din pacea lui Hristos?
5. Cum trebuie să rămân în Hristos?

Iubirea frățească

„Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții; Cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții.” (Ioan 13:34).

„Toți acei care sunt pătrunși de Spiritul Său vor iubi așa cum El a iubit. Însuși principiul care L-a animat pe Hristos îi va anima și pe ei în toate relațiile lor unii cu alții.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 501.

**Recomandare pentru studiu: *Testimonies, vol.5, pg. 160-170.*
*Marele Medic, pg. 19, 20.***

Duminică

14 noiembrie

1. O PORUNCĂ NOUĂ

a. Cât de multă iubire a fost manifestată de Hristos și care este semnificația ei pentru urmașii Lui? Ioan 13:1; 15:13.

„[Ioan 13:34,35 citat] Cât de largă, cât de deplină este această iubire! Ucenicii n-au înțeles partea cea nouă a acestei porunci. Ei trebuia să se iubească unii pe alții după cum i-a iubit Hristos. Acesta era semnul că Hristos a fost format în interior, nădejdea slavei. După suferințele lui Hristos, după răstignirea și învierea Sa și proclamarea făcută deasupra mormântului deschis al lui Iosif, „Eu sunt învierea și viața”, după cuvintele Sale adresate celor cincisute care s-au adunat să-L vadă în Galilea și după înălțarea Sa la cer, ucenicii aveau o oarecare idee cu privire la ce cuprindea iubirea lui Dumnezeu și cu privire la iubirea pe care trebuia s-o manifeste unii față de alții. Când Duhul Sfânt a coborât asupra lor în ziua cincizecimii a fost descoperită acea iubire.” – *CBNT*, pg. 93.

b. Care este primul rod al Duhului Sfânt și care este dovada că acest rod este produs în noi? Galateni 5:22,23; 1 Ioan 4:11-13; 3:18.

2. O PORUNCĂ NOUĂ (continuare)

a. În ce sens se referea Isus la iubirea frățească numind-o „o poruncă nouă”? Ioan 13:34.

„În această ultimă întâlnire cu ucenicii Săi, marea dorință pe care a exprimat-o Hristos cu privire la ei era ca ei să se iubească unii pe alții, așa cum i-a iubit El. Tot mereu a vorbit despre acest lucru. ‚Aceste lucruri vi le poruncesc,‘ spunea El mereu, ‚să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții’ (Ioan 15:17; 13:34). Pentru ucenici această poruncă era nouă; căci ei nu se iubiseră unii pe alții cum i-a iubit Hristos. Ei au înțeles că noi idei și impulsuri trebuia să-i controleze, că trebuia să practice noi principii; prin viața și moartea Sa ei urmau să primească o nouă concepție de iubire. Porunca de a se iubi unii pe alții avea o nouă semnificație în lumina jertfei Sale. Întreaga lucrare a harului este un continuu serviciu de iubire, de efort tăgăduitor de sine. În timpul fiecărui ceas al petrecerii lui Hristos pe pământ, iubirea lui Dumnezeu curgea de la El în șuvoaie de neoprit. Toți acei care sunt umpluți de Duhul Lui vor iubi după cum a iubit El. Chiar principiul care L-a animat pe Hristos îi va anima și pe ei în toate relațiile lor unii cu alții.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 501.

b. Cum arătăm că suntem fii ai lui Dumnezeu și prietenii lui Hristos? Romani 8:14; 1 Ioan 3:10.

„Religia constă în a împlini cuvintele lui Hristos; nu în a face pentru a câștiga favoarea lui Dumnezeu ci fiindcă, fără nici un merit, am primit darul iubirii Sale. Hristos nu pune mântuirea omului doar pe seama mărturisirii, ci pe seama credinței care se manifestă în fapte de neprihănire. De la urmașii lui Hristos se așteaptă a face, nu doar a spune. Prin acțiune este clădit caracterul. ‚Toți câți sunt *conduși* de Duhul lui Dumnezeu, sunt fii ai lui Dumnezeu’ (Romani 8:14). Nu acei ale căror inimi sunt atinse de Duhul, nu acei care din când în când se supun puterii Sale, ci acei care sunt conduși de Duhul sunt fii ai lui Dumnezeu.” – *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, pg.119. [Sublinierea autorului].

3. PRIETENIALEȘI**a. Ce nume atribuie Isus urmașilor Săi credincioși? Ioan 15:15,14.**

„Cum Și-a manifestat Hristos iubirea pentru sărmanii muritori? Prin sacrificarea slavei Sale, a bogățiilor Sale și chiar a vieții Sale prețioase. Hristos a acceptat o viață de umilire și mare suferință. El S-a supus la batjocurile crude ale mulțimii criminale înfuriate și morții agonizatoare pe cruce. Hristos a zis: ‚Aceasta este porunca Mea: Să vă iubiți unii pe alții, după cum v-am iubit Eu. Nu există dragoste mai mare decât aceasta, ca cineva să-și dea viața pentru prietenii săi. Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți tot ce vă poruncesc’ (Ioan 15:12-14). Noi dovedim că suntem prietenii lui Hristos când manifestăm ascultare față de voia Lui. A spune și a nu face nu este o dovadă, dar în a face, în a asculta, acolo este dovada. Cine ascultă porunca de a-i iubi pe ceilalți cum i-a iubit Hristos?” – *Testimonies, vol.1, pg. 652, 653.*

b. Cu ce scop ne-a ales Isus și care este porunca Lui pentru noi? Ioan 15:16,17.

„[Ioan 15:14 citat.] Aceasta este condiția impusă; aceasta este proba care dovedește caracterele oamenilor. Sentimentele sunt adesea amăgitoare, emoțiile nu sunt o călăuză sigură; căci ele sunt schimbătoare și supuse împrejurărilor exterioare. Mulți sunt amăgiți prin aceea că se bazează pe impresii senzaționale. Testul este: Ce faceți voi pentru Hristos? Ce sacrificii faceți voi? Ce biruințe câștigați? Un spirit egoist birit, rezistarea la o ospită de a neglija datoria, patima supusă și ascultarea de bunăvoie și cu bucurie față de voia lui Hristos sunt dovezi mult mai mari că sunteți un copil al lui Dumnezeu, decât evlavia spasmodică și religia emoțională.” – *Testimonies, vol.4, pg. 193, 194.* [Sublinierea autorului].

„[Ioan 15:9-17 citat.] Aceste asigurări binecuvântate sunt pentru oricine dorește să le respecte și care descoperă lumii în caracter interpretarea lor. ‚Dacă Mă iubiți,’ spunea Hristos, ‚păziți poruncile Mele’ (Ioan 14:15). Dacă suntem împlinitori ai cuvântului, putem veni la Dumnezeu cu asigurarea deplină a credinței, zicând: ‚Amintește-Ți de cuvântul rostit servului Tău, în care m-ai făcut să sper.’ Când ascultăm zeloși de cuvântul lui Dumnezeu din inimă, putem face din acel cuvânt tema rugăciunii noastre. Domnul lucrează întotdeauna în acord cu cuvântul Său.” – *The Review and Herald, 6 decembrie 1898.*

4. PERSECUTAȚI DE LUME

a. De ce-i persecută lumea pe urmașii lui Hristos? Ioan 15:18,19.

„[Ioan 13:35 citat.] Această iubire, manifestată în biserică va stârni cu siguranță mânia Satanei. Hristos nu a trasat pentru ucenicii Săi o cale ușoară. ‚Dacă lumea vă urăște,‘ zicea El, ‚să știți că pe Mine M-a urât înaintea voastră. Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ceea ce este al său; dar fiindcă nu sunteți din lume, ci Eu v-am ales afară din lume, de aceea lumea vă urăște. Amintiți-vă cuvântul pe care vi l-am spus: Servul nu este mai mare decât domnul său. Dacă M-au prigunit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu, îl vor păzi și pe al vostru. Dar toate aceste lucruri ei vi le vor face din pricina Numelui Meu, fiindcă nu-L cunosc pe Acela care M-a trimis’ (Ioan 15:18-21). Evanghelia trebuie dusă înainte prin luptă agresivă, în mijlocul împotrivirii, pericolului, pierderii și suferinței. Dar acei care fac această lucrare urmează doar pe urmele pașilor Maestrului lor.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 501.

b. Cum răspunde prințul răului la lucrarea urmașilor lui Hristos? Ioan 3:19,20: 15:20,21.

„Aceluia care a venit să răscumpere lumea pierdută i s-au împotrivit puterile unite ale vrăjmașilor lui Dumnezeu și ai omului. Într-o confederație nemiloasă, oamenii răi și îngerii răi s-au înșirat la luptă împotriva Prințului Păcii. Deși fiecare cuvânt și faptă a Sa emana de compasiune divină, neasemănarea Sa cu lumea a provocat cea mai amară ostilitate. Fiindcă El n-a vrut să aprobe exercitarea patimii omenești a naturii noastre, El a stârnit cea mai crudă împotrivire și vrăjmășie. Așa se întâmplă cu toți acei care vor să trăiască cu evlavie în Isus Hristos. Există un conflict de neaplanat între neprihănire și păcat, iubire și ură, adevăr și falsitate. Când cineva prezintă iubirea lui Hristos și frumusețea sfințeniei, el câștigă din supușii împărăției lui Hristos și prințul răului este stârnit să i se împotrivescă. Prigonirea și ocară îi așteaptă pe toți aceia care sunt umpluți de Spiritul lui Hristos. Caracterul persecuției se schimbă cu timpul, dar principiul – spiritul care-i stă la bază – este același care i-a omorât pe aleșii Domnului, chiar din zilele lui Abel.” – *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, pg. 26.

5. NU VĂ VOI LĂSA NEMÂNGĂIAȚI

a. Ce dificultăți urmau să întâmpine ucenicii după înălțarea la cer a lui Hristos? Ioan 16:1-3.

b. Chiar dacă urmează să sufere prigonire din mâinile vrăjmașilor adevărului, ce făgăduință a dat Hristos celor credincioși? Ioan 14:18.

c. Ce diferență avea să apară în relația dintre Hristos și urmașii Săi după înălțarea Sa la cer? Ioan 16:7.

d. Ce lucrare vastă avea să îndeplinească Duhul Sfânt pentru păcătoși? Ioan 16:8-11.

e. Care este partea noastră în a ajuta biserica să primească plinătatea Duhului Sfânt? Ioan 15:26,27; 1 Ioan 1:1-3.

„Cu un spirit iubitor, noi putem să îndeplinim cele mai umile îndatoriri ale vieții ,ca pentru Domnul’ (Coloseni 3:23). Dacă iubirea lui Dumnezeu este în inimă, aceasta va fi manifestată în viață. Dulcea mireasmă a lui Hristos ne va înconjura și influența noastră va înălța și binecuvânta.” – *Calea către Hristos*, pg. 82, 83.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Care sunt caracteristicile iubirii divine pe care Hristos dorește s-o dezvolte în mine prin Duhul Sfânt?
2. Ce mă împiedică de a primi iubirea neegoistă a lui Hristos în plinătatea ei?
3. Cum trebuie să fie porunca lui Hristos nouă pentru mine?
4. De ce nu ar trebui să fiu surprins de persecuție?
5. Ce obstacole pot să împiedice primirea de către mine a Duhului Sfânt în mare putere?

Hristos Se roagă pentru ucenicii Săi

„Eu în ei și Tu în Mine, pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis și că i-ai iubit cum M-ai iubit pe Mine.” (Ioan 17:23).

„Cunoașterea de Dumnezeu, așa cum este descoperită în Hristos, este cunoașterea pe care toți cei ce sunt mântuiți trebuie s-o aibă.” – *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 370.

Recomandare pentru studiu: *Hristos, Lumina lumii*, pg. 507-511.

Duminică

21 noiembrie

1. REZULTATELE CUNOAȘTERII LUI HRISTOS

a. După ce a terminat de dat instrucțiunile Sale ucenicilor, pentru ce S-a rugat Isus? Ioan 17:1-3.

„Cunoașterea lui Dumnezeu, așa cum este descoperită în Hristos, este cunoașterea pe care trebuie s-o aibă toți cei ce sunt mântuiți. Aceasta este cunoașterea care lucrează transformarea caracterului. Primită în viață, ea va re-crea sufletul după chipul lui Hristos. Aceasta este cunoașterea pe care Dumnezeu îi invită pe copiii Săi s-o primească, pe lângă care toate celelalte sunt deșertăciune și nimicnicie.” – *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 370.

b. Comparați Osea 6:3 cu Ioan 17:3 pentru a înțelege rezultatul cunoașterii lui Hristos.

„Aceasta este viață veșnică,” a declarat Hristos, „să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu” (Ioan 17:3). Aceste cuvinte înseamnă mult. Numai cunoscându-L pe Hristos putem să-L cunoaștem pe Dumnezeu. Trimisul lui Dumnezeu îi cheamă pe toți să asculte aceste cuvinte. Ele sunt cuvintele lui Dumnezeu și toți ar trebui să le urmeze; căci după ele vor fi judecați. A-L cunoaște pe Hristos spre mântuire înseamnă a fi vitalizați de cunoștință spirituală, a practica cuvintele Lui. Fără acestea, toate celelalte sunt fără valoare.” – *The Signs of the Times*, 27 ianuarie 1898.

2. PREGĂTIREA DE SUCCESORI

- a. **Cu privire la cuvintele lui Hristos, la ce convingere au ajuns ucenicii ca rezultat al asocierii lor cu El? Ioan 7:17; 17:7.**

- b. **Ce a declarat atunci Isus despre credința apostolilor? Ioan 17:8. Cum ni se aplică aceste cuvinte nouă astăzi?**

„[Ioan 17:3,8 citat.] Aceasta este lucrarea ce ne-a fost pusă înaintea, de a fi reprezentanți ai lui Hristos, după cum El a fost în lumea noastră reprezentantul Tatălui. Trebuie să învățăm pe alții cuvintele ce ne-au fost date în lecțiile lui Hristos... Ne aflăm în ziua antitipică a ispășirii, și nu trebuie doar să ne umilim inimile înaintea lui Dumnezeu și să ne mărturisim păcatele, ci trebuie ca prin toate talentele noastre educative, să căutăm să-i instruim pe acei cu care suntem aduși în contact și să-i determinăm prin învățatură și exemplu să-L cunoască pe Dumnezeu și pe Isus Hristos, pe care L-a trimis El.” – *Educația creștină*, pg. 157.

- c. **Pentru cine, în mod special, a făcut Isus rugăciunea din Ioan 17? Ioan 17:9.**

„[Marele nostru Preot] face mijlocire pentru cei mai umiliți, cei mai asupriți și suferinzi, pentru cei mai încercați și ispitiți.” – *The Review and Herald*, 15 august 1893.

- d. **Cum este proslăvit Isus prin ucenicii Săi? Ioan 17:10,11. Ce este necesar pentru ca această lucrare să poată avea loc?**

„Numai când au fost uniți cu Hristos au putut ucenicii spera să aibă puterea însoțitoare a Duhului Sfânt și cooperarea îngerilor cerului. Cu ajutorul acestor agenți divini, ei vor prezenta înaintea lumii un front unit și vor fi biruitori în lupta pe care au fost nevoiți s-o ducă împotriva puterilor întunericului. Dacă vor continua să lucreze în mod unit, solii cerești vor merge înaintea lor, deschizând calea; inimile vor fi pregătite să primească adevărul și mulți vor fi câștigați pentru Hristos.” – *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 66, 67.

3. UNIȚI ÎN HRISTOS

a. În rugăciunea lui Hristos, ce punct este menționat în mod repetat ca fiind esențial pentru biserică? Ioan 17:21-23.

„[Hristos] Se roagă ca ucenicii Săi să poată fi una, la fel cum El și cu Tatăl sunt una; și această unitate a credincioșilor trebuie să fie ca o mărturie pentru lume că El ne-a trimis și că noi purtăm dovada harului Său.

Trebuie să fim aduși într-o apropiere sfântă cu Răscumpărătorul lumii. Trebuie să fim una cu Hristos, după cum El este una cu Tatăl. De ce schimbare minunată are parte poporul lui Dumnezeu în a ajunge în unitate cu Fiul lui Dumnezeu! Noi trebuie să lăsăm ca gusturile, înclinațiile, ambițiile și pasiunile noastre să fie toate supuse și aduse în armonie cu gândul și spiritul lui Hristos. Aceasta este chiar lucrarea pe care Domnul dorește s-o facă pentru acei care cred în El. Viața și comportamentul nostru trebuie să aibă o putere modelatoare în lume. Spiritul lui Hristos trebuie să aibă o influență dominantă asupra vieții urmașilor Săi, așa încât ei să vorbească și să se poarte asemenea lui Isus.” – *The Review and Herald*, 2 iulie 1889.

b. Cum poate fi dobândită și menținută unitatea bisericii? 1 Ioan 1:7.

„O unire a credincioșilor cu Hristos va duce ca rezultat natural la o unire unii cu alții, o legătură de unire care este cea mai durabilă pe pământ. Noi suntem una în Hristos, după cum și Hristos este una cu Tatăl. Creștinii sunt coarde și numai coarde în viața cea vie. O coardă nu trebuie să-și tragă seva de la alta. Viața noastră trebuie să vină din via părinte. Numai prin unire personală cu Hristos, prin comuniune zilnică cu El, și ceas de ceas, putem aduce roadele Duhului Sfânt.” – *Testimonies, vol.5*, pg. 46.

„Succesul lucrării noastre depinde de iubirea noastră de Dumnezeu și de iubirea noastră de semenii noștri. Când există acțiune armonioasă între membrii individuali ai bisericii, când există iubire și încredere manifestată de un frate față de altul, va exista și o putere proporțională în lucrarea noastră pentru mântuirea oamenilor. O, cât de mult avem nevoie de o înnoire morală! Fără credința care să lucreze prin dragoste, nu puteți face nimic. Fie ca Domnul să vă dea inimi care să primească această mărturie.” – *Mărturii pentru predicatori*, pg. 166.

4. NU DIN LUME

a. Ce spune Hristos cu privire la ucenicii Săi și lume? Ioan 17:13,14; 1 Ioan 2:15; Iacov 4:4.

„Primii creștini au fost într-adevăr un popor deosebit. Comportamentul lor fără pată și credința lor neclătinată au fost o mustrare continuă care distrugea pacea păcătosului. Deși puțini la număr, fără bogăție, poziție și titluri onorifice, ei erau o spaimă pentru făcătorii de rele, oriunde era cunoscut caracterul și învățăturile lor. De aceea ei erau urâți de către cei răi, la fel cum Abel era urât de către Cain cel neevlavios. Din același motiv pentru care Cain l-a omorât pe Abel, și acei care căutau să scape de restricțiile Duhului Sfânt au dat la moarte pe poporul lui Dumnezeu. Din același motiv iudeii L-au respins și L-au răstignit pe Mântuitorul – pentru că sfințenia și curăția caracterului Său erau o mustrare constantă pentru egoismul și corupția lor. Din zilele lui Hristos și până acum, ucenicii Săi credincioși au stârnit ura și împotrivirea acelor care iubesc căile păcatului și le urmează.” – *Marea luptă*, pg. 43.

b. Care este planul lui Dumnezeu pentru copiii Săi în ceea ce privește influențele lumii? Ioan 17:15,16.

„Prin propriul Său exemplu, Mântuitorul a arătat că urmașii Lui pot fi în lume și totuși să nu fie din lume. El nu a venit pentru a lua parte la plăcerile ei amăgitoare și pentru a fi prins de obiceiurile ei și a urma practicile ei, ci pentru a face voia Tatălui, pentru a căuta și a mântui ceea ce era pierdut. Cu acest scop înaintea sa, creștinul poate sta necontaminat în orice mediu. Oricare ar fi starea sau împrejurările în care se află, înălțate sau umile, el va manifesta puterea adevăratei religii în îndeplinirea credincioasă a datoriei.” – *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 365.

„Este imposibil pentru unii să deosebească adevărul câtă vreme lumea posedă afecțiunile lor. Lumea vine între ei și Dumnezeu, înceteșând viziunea și tocind sensibilitățile într-un asemenea grad, încât este imposibil pentru ei să deosebească lucrurile sfinte.” – *Testimonies, vol. 1*, pg. 501.

5. CA SĂ-L CUNOSC PE EL

- a. **Pe cine altcineva a inclus Hristos în rugăciunea Lui de mijlocire? Ioan 17:20.**

 „Tot ce era Hristos pentru ucenicii Săi, El dorește să fie pentru copiii Săi de astăzi; căci în acea ultimă rugăciune, cu mica grupă de ucenici strânsă în jurul Lui, El a zis, „Nu Mă rog doar pentru aceștia, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor’ (Ioan 17:20).” – *Calea către Hristos*, pg. 75.

- b. **Ce asigurare avem că grija lui Hristos prin Duhul Sfânt este asupra noastră astăzi? Ioan 14:16.**

 „Cuvintele spuse ucenicilor ne sunt spuse de asemenea și nouă. Mângâietorul este al nostru la fel ca și al lor. Duhul dă puterea care susține sufletele luptătoare în fiecare urgență, în mijlocul urii lumii și al înțelegerii propriilor lor greșeli. În durere și suferință, când perspectiva pare întunecată și viitorul incert, și noi ne simțim singuri și neajutorați – acestea sunt timpurile când, ca răspuns la rugăciunea credinței, Duhul Sfânt aduce mângâiere inimii.” – *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 34.

- c. **Ce dorință a manifestat Isus față de poporul Său la sfârșitul rugăciunii Sale? Ioan 17:24.**
- -----

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Ce pot face pentru a promova unitatea între credincioși?
2. Cum pot beneficia de pe urma rugăciunii lui Hristos pentru ucenicii Săi?
3. În ce moduri pot dezvolta o cunoștință mai adâncă a numelui lui Dumnezeu?
4. Explicați cuvintele lui Isus: „Ei nu sunt din lumea aceasta.”
5. Ce pot face să premănesc numele lui Hristos mai pe deplin?

Sabat, 4 decembrie 2004

**Darul Sabatului întâi pentru
Câmpul Zakarpatia**

După ce a suferit sub dictatura comunistă în cea mai mare parte a secolului XX, Ucraina s-a ridicat ca una dintre zonele care au crescut cel mai rapid în Reformațiune în Europa de Est. Câmpul Zakarpatia este responsabil pentru lucrarea în partea de vest a acestei foste republici sovietice. Țara este în mare parte rurală, cu majoritatea membrilor locuind în mici sate răspândite prin munții Carpați.

Frații și surorile de aici știu să aprecieze libertatea, și în acest timp de har care ne-a fost acordat, este o mare nevoie ca noi să răspândim solia Evangheliei cât de mult posibil. Mici lăcașuri de adunare, construite prin numeroasele sacrificii ale credincioșilor din fiecare sat, marchează poalele munților. Dar nu există nici un loc unde lucrarea să fie asistată de la centru. Un sediu și un centru de instruire pentru Câmpul Zakarpatia este esențial pentru răspândirea Evangheliei prin toată regiunea.

Deși este o aparență de libertate, vedem pretutindeni în jurul nostru semne că sfârșitul este aproape. Restricții asupra liberei exercitări a credinței sunt introduse deja în legile țării. Toți membrii din Ucraina înțeleg că trebuie să acționăm acum. Și pentru aceasta vă solicităm ajutorul. Vă rugăm să ne sprijiniți la ridicarea acestui far care va străluci ca un far al adevărului prin munții Carpați.

Frații și surorile voastre din Uniunea Est-Europeană

Ghetsimani

„Atunci Isus i-a zis lui Petru: „Pune-ți sabia în teacă: nu voi bea Eu paharul pe care Mi l-a dat Tatăl Meu?” (Ioan 18:11).

„Momentul grozav venise – momentul care avea să decidă destinul lumii. Soarta omenirii tremura în cumpănă.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 511.

Recomandare pentru studiu: *Hristos, Lumina lumii*, pg. 511-514.

Duminică

28 noiembrie

1. ÎN GHETSIMANI

a. Când Și-a încheiat rugăciunea de mijlocire, unde a mers Isus cu ucenicii Săi și cu ce scop? Ioan 18:1; Matei 26:36.

„În compania ucenicilor Săi, Mântuitorul S-a îndreptat încet spre grădina Ghetsimani. Luna de paște, mare și plină, strălucea pe un cer fără de nor. Orașul de corturi ale peregrinilor se cufundase în tăcere.

Isus discutase cu seriozitate cu ucenicii Săi și îi instruisese; dar pe măsură ce S-a apropiat de Ghetsimani, El a fost cuprins de o tăcere ciudată. El vizitase adesea acest loc pentru meditație și rugăciune; dar niciodată cu o inimă atât de plină de durere ca și în această noapte a ultimei Sale agonii.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 507.

b. Apelând la trei dintre ucenicii Săi să-L însoțească, ce rugămintele-a adresat Isus și de ce? Marcu 14:33,34.

„Lucrarea vrăjmașului, vigilent în a-I prezenta lui Isus marile proporții ale păcătuirii, a provocat o durere atât de ascuțită, încât El a simțit că nu putea rămâne în prezența imediată a vreunei ființe umane. El nu putea suporta ca nici măcar ucenicii Săi să fie martori ai agoniei Sale când contempla vaiul lumii. Nici chiar cei mai iubiți prieteni ai Săi nu trebuia să fie în compania Sa. Sabia dreptății era scoasă din teacă și mânia lui Dumnezeu împotriva nelegiuirii era asupra înlocuitorului omului, Isus Hristos, singurul născut din Tatăl.” – *Bible Training School*, 1 septembrie 1915.

2. DURERE ADÂNCĂ

a. Care este esența primei rugăciuni a lui Hristos în Ghetsimani? Marcu 14:35,36.

„Hristos stătea acum într-o postură diferită de acelea în care a stat vreodată mai înainte. Suferința Lui poate fi cel mai bine descrisă în cuvintele profetului: ‚Ridică-te, sabie, împotriva păstorului Meu, și împotriva omului care Îmi este tovarăș, zice Domnul oștirilor’ (Zaharia 13:7). Ca înlocuitor și garant al omului, Hristos suferea sub dreptatea divină. El a văzut ce însemna dreptate. Până acum fusese un mijlocitor pentru alții; acum ar fi dorit să aibă El însuși un Mijlocitor.

Când Hristos Și-a simțit unitatea cu Tatăl frântă, El S-a temut că în natura Sa umană, El nu avea să fie în stare să suporte conflictul ce urma să vină cu puterile întunericului. În pustia ispitirii, destinul neamului omenesc fusese în joc. Atunci Hristos a fost biruitor. Acum ispititorul venise pentru ultima luptă îngrozitoare. Pentru aceasta el se pregătise în timpul celor trei ani de lucrare a lui Hristos. Totul era în joc. Dacă dădea greș aici, speranța lui de stăpânire era pierdută; împărățiile lumii aveau să devină în cele din urmă ale lui Hristos; el însuși avea să fie trântit jos și aruncat afară.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 508.

b. Cum i-a găsit Isus pe ucenicii Săi când S-a întors de la rugăciunea Lui? Ce mustrare le-a adresat El? Marcu 14:37,38.

„Ridicându-Se cu un efort dureros, El a mers împleticindu-se spre locul unde-Și lăsase însoțitorii. Dar ‚i-a găsit dormind’. Dacă i-ar fi găsit rugându-se, ar fi fost ușurat. Dacă ei ar fi căutat refugiu la Dumnezeu, agenții satanici nu i-ar fi biruit și El ar fi fost mângâiat de credința lor statornică. Dar ei nu au urmat avertizarea repetată: ‚Vegheați și rugați-vă’. La început ei fuseseră foarte întristați să-L vadă pe Maestrul lor, care de obicei era atât de liniștit și plin de demnitate, luptându-Se cu o durere care era dincolo de puterea lor de înțelegere. Ei se rugaseră când au auzit strigătele puternice ale suferindului. Ei nu intenționau să-L părăsească pe Domnul lor, dar păreau paralizați de o amorțeală de care ar fi putut să scape dacă ar fi continuat să pledeze înaintea lui Dumnezeu. Ei nu înțelegeau necesitatea vegherii și a rugăciunii serioase pentru a rezista ispitei.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 509.

3. DURERE ADÂNCĂ (continuare)

a. Care a fost cea de-a doua rugăciune a lui Isus și ce făceau ucenicii? Matei 26:42,43. Ce profecie s-a împlinit atunci? Isaia 52:14.

„Cu scurt timp înainte, Isus stătuse asemenea unui cedru puternic, rezistând furtunii de împotrivire care-și revărsa furia asupra Lui. Voințe încăpățanate și inimi pline de răutate și viclenie se străduiseră în zadar să-L aducă în confuzie și să-L biruiască. El a rezistat cu maiestate divină ca Fiu al lui Dumnezeu. Acum era ca o trestie bătută și îndoită de furtuna furioasă. El Se apropiase ca biruitor de încheierea lucrării Sale, după ce a câștigat la fiecare pas biruința asupra puterilor întunericului. Ca unul deja proslăvit, El pretinsese unitatea cu Dumnezeu. În tonuri hotărâte El Își intonase cântările de laudă. El vorbise ucenicilor Săi în cuvinte de curaj și duioșie. Acum venise ceasul puterilor întunericului. Acum glasul Său era auzit în aerul liniștit de seară, nu în tonuri ale triumfului, ci plin de durere omenească. Cuvintele Mântuitorului au ajuns până la urechile ucenicilor ațipiți: ,O, Tată, dacă nu se poate să treacă de la Mine paharul acesta fără să-L beau, facă-se voia Ta'. (Matei 26:42).” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 510.

b. Cum a fost mângâiat Fiul lui Dumnezeu în timpul acelei ore critice? Luca 22:43. Cu ce cuvinte profetise Isaia despre suferința și mângâierea lui Hristos? Isaia 53:11.

„În această criză teribilă, când totul era în joc, când paharul misterios tremura în mâna suferindului, cerurile s-au deschis, o lumină a strălucit în mijlocul întunericului furtunos al ceasului de criză și îngerul puternic care stă în prezența lui Dumnezeu, ocupând poziția din care a căzut Satan, a venit alături de Hristos. Îngerul nu a venit să ia paharul din mâna lui Hristos, ci să-L întărească pe Acesta să-l bea, aducându-I asigurarea iubirii Tatălui. El a venit să dea putere rugătorului divino-uman. El I-a arătat cerurile deschise, vorbindu-I despre sufletele care aveau să fie mântuite ca rezultat al suferințelor Sale. El Îl asigură că Tatăl Său este mai mare și mai puternic decât Satan, că moartea Sa, avea să rezulte în zădărnicierea planurilor lui Satan și că împărăția acestei lumi avea să fie dată sfinților Celui Prea Înalt. El I-a spus că va vedea rodul muncii sufletului Său și va fi satisfăcut, fiindcă avea să vadă o mulțime din neamul omenesc salvați pentru veșnicie.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 511,512.

4. ISUS ARESTAT**a. Cine a condus grupul care L-a arestat pe Isus? Ioan 18:2-5.**

„Iuda, trădătorul, n-a uitat rolul pe care îl avea de jucat. Când gloata a intrat în grădină, el fusese în frunte, urmat îndeaproape de marele preot. Urmăritorilor lui Isus el le dăduse un semn, zicând: ‚Pe acela pe care-l voi săruta, acela este: să puneți mâna pe El.‘ (Matei 26:48).” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 513.

„Istoria lui Iuda prezintă sfârșitul trist al unei vieți care ar fi putut fi onorată de Dumnezeu. Dacă Iuda ar fi murit înainte de ultima sa călătorie la Ierusalim, el ar fi fost privit ca un om vrednic de un loc între cei doisprezece și unul a cărui lipsă s-ar fi simțit foarte acut. Repulsia care l-a însoțit de-a lungul secolelor următoare nu ar fi existat, dacă n-ar fi fost descoperite atributele de la încheierea istoriei sale. Însă caracterul său a fost descoperit lumii cu un scop. El trebuia să fie un avertisment pentru toți aceia care, asemenea lui, aveau să trădeze încredințările sacre.” – *Ibid.*, pg. 527.

b. Ce s-a întâmplat cu gloata furioasă când Isus S-a identificat înaintea lor? Ioan 18:6.

„Nici o urmă a recenteii Sale agonii nu mai era vizibilă când Isus a ieșit să-Și întâmpine trădătorul. Stând înaintea ucenicilor Săi, El a zis: ‚Pe cine căutați?‘ Ei au răspuns: ‚Pe Isus din Nazaret.‘ Isus a răspuns: ‚Eu sunt Acela‘ (Ioan 18:4,5). Când au fost rostite aceste cuvinte, îngerul care-i slujise lui Isus a trecut între El și gloată. O lumină divină a luminat fața Mântuitorului și o formă asemenea unui porumbel L-a umbrat. În prezența acestei glorii divine, gloata criminală n-a putut rezista nici un moment. Ei s-au dat înapoi. Preoții, bătrânii, soldații și chiar Iuda au căzut ca morți la pământ.

Îngerul s-a retras și lumina a dispărut. Isus a avut ocazia să scape, dar a rămas liniștit și stăpân pe Sine. Ca unul proslăvit, El stătea în mijlocul acelei gloate împietrite care stătea acum neajutorată la picioarele Lui. Ucenicii priveau cu mirare și reverență.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 512.

5. ARESTAREA LUI HRISTOS

- a. **Ce a făcut Petru când a văzut că Isus era gata să Se predea fără împotrivire și cum l-a muștrat Isus? Ioan 18:7-11; Luca 22:49-50.**

 „Ucenicii crezuseră că Maestrul lor nu avea să îngăduie să fie prins. Acea putere care făcuse gloata să cadă la pământ ca niște oameni morți, putea să-i țină neajutorați până când Isus și tovarășii Săi aveau să scape. Ei au fost dezamăgiți și indignați când au văzut funiile aduse să lege mâinile Aceluia pe care-L iubeau. În mânia sa, Petru a scos repede sabia și a încercat să-și apere Maestrul, dar nu a tăiat decât urechea servului marelui preot.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 513.

- b. **Ce minune a făcut Isus chiar în acel moment? Luca 22:51.**

 „Când a văzut ce se întâmplase, Isus Și-a eliberat mâinile, deși era ținut cu tărie de soldații romani și a zis: ‚Ajunge, până aici!’ El a atins urechea rănită și aceasta a fost vindecată pe loc.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 513.

- c. **Descrieți ce s-a întâmplat cu preoții cei mai de seamă, căpeteniile și bătrânii. Luca 22:52,53; Ioan 18:12.**
- -----

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. **Ce apel al lui Hristos este în special valabil pentru mine astăzi?**
2. **Ce fel de răspuns ar trebui să aducă inimii mele experiența lui Hristos din Ghetsimani?**
3. **Cum pot evita reacțiile naturale cum au fost acelea manifestate de Petru la arestarea lui Isus?**
4. **Care a fost principala cauză a suferinței lui Isus?**
5. **Cum a reacționat mulțimea în fața slavei îngerului?**

Biciuit și condamnat

„Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura.” (Isaia 53:7).

„Hristos nu a cedat, nici nu a fost descurajat, și urmașii Săi trebuie să manifeste o credință de aceeași natură. Ei trebuie să trăiască așa cum a trăit El și să lucreze așa cum a lucrat El, fiindcă ei depind de El ca marele Maestru lucrător.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 502.

Recomandare pentru studiu: *Hristos, Lumina lumii*, pg. 515-526.
Ibid., pg. 532-544.

Duminică

5 decembrie

1. ISUS ÎNAINTEA LUI ANAȘI CAIAFA

a. După arestarea Lui în Ghetsimani, înaintea cui a fost dus Isus în mod violent? Ioan 18:12-14; Matei 26:57.

b. Care ucenici au privit judecarea lui Hristos din depărtare? Ioan 18:15,16.

c. Ce întrebare I-a adresat Ana lui Isus și ce răspuns i-a dat Acesta? Ioan 18:18-21.

d. Ce a făcut unul din servii lui Ana când l-a văzut pe stăpânul său adus la tăcere? Ioan 18:22.

„Ana a fost adus la tăcere prin hotărârea răspunsului. Temându-se că Isus ar spune ceva cu privire la procedura sa, ceea ce el ar fi preferat să păstreze acoperit, el nu i-a spus nimic mai mult cu acea ocazie. Unul dintre servii săi, plin de mânie când l-a văzut pe Ana adus la tăcere, l-a lovit pe Isus în față, zicând: ‚Așa-i răspunzi marelui preot?’ (Ioan 18:22).” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 516.

2. ISUS ÎNAINTEA LUI PILAT

a. După procesul de la sinedriu, unde a fost dus Isus? Ioan 18:28 (prima parte); Marcu 15:1.

b. Ce atitudine ipocrită și contradictorie au adoptat acum conducătorii iudei? Ioan 18:28 (ultima parte).

c. Ce întrebare stânjenitoare a pus Pilat conducătorilor iudei și ce răspuns arogant, dar evaziv, a primit el? Ioan 18:29,30.

d. Ce declarație a lui Pilat a făcut situația preoților chiar mai dificilă? Ioan 18:31.

e. Întorcându-se la sala de judecată, ce întrebare I-a pus Pilat lui Isus și cum a reacționat el la răspunsul primit? Ioan 18:33-35.

f. Cum S-a identificat Isus în mod clar înaintea lui Pilat? Ioan 18:36-38.

„Ocazia de aur a lui Pilat trecuse. Totuși Isus nu l-a lăsat fără lumină suplimentară. În timp ce nu a răspuns în mod direct întrebării lui Pilat, El Și-a declarat în mod clar misiunea. El i-a dat lui Pilat de înțeles că nu căuta un tron pământesc...

Pilat avea o dorință de a cunoaște adevărul. Mintea Sa era în confuzie. El a prins cu nerăbdare cuvintele Mântuitorului și inima sa era mișcată de o mare dorință de a ști ce era acesta în realitate și cum îl putea obține. „Ce este adevărul?” a întreat el. Dar n-a așteptat un răspuns. Tumultul de afară l-a rechemat la interesele momentului respectiv, fiindcă preoții solicitau în mod gălăgios o acțiune imediată. Ieșind afară la iudei, el a declarat apăsător: „Nu găsesc nici o vină în El” (Ioan 18:38).” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 535,536.

3. ISUS ÎNAINTEA LUI IROD

a. Încercând să scape de responsabilitatea pentru condamnarea lui Hristos, ce a făcut Pilat? Luca 23:5-7.

b. Cum s-a simțit Irod și care au fost gândurile sale când L-a văzut pe Isus? Luca 23:8.

c. Care a fost atitudinea lui Isus în prezența lui Irod? Luca 23:9,10.

d. Cum a reacționat Irod când și-a dat seama că nu-L putea condamna pe Isus? Luca 23:11.

„Irod cu ostașii săi L-au batjocorit și L-au îmbrăcat într-o haină strălucitoare (Luca 23:11). Soldații romani li s-au alăturat în aceste abuzuri. Tot ce puteau născoci acești soldați răi și corupți, ajutați de Irod și de demnitarii iudei, era pus asupra Mântuitorului. Totuși răbdarea divină n-a cedat.

Prigonitorii lui Hristos încercaseră să măsoare caracterul Său cu al lor; ei Îl reprezentaseră ca fiind la fel de rău ca al lor. Dar în spatele tuturor aparențelor prezente se impunea o altă scenă – o scenă pe care o vor vedea într-o zi în toată slava ei. Erau unii care tremurau în prezența lui Hristos. În timp ce gloata brutală se apleca în batjocură înaintea Lui, unii care au ieșit cu acest scop s-au întors înapoi înspăimântați și tăcuți. Irod era osândit. Ultimele raze de lumină îndurătoare străluceau asupra inimii sale împietrite de păcat. El simțea că acesta nu era un om obișnuit; căci divinitatea strălucea prin natura umană. Chiar în timpul când Hristos era înconjurat de batjocoritori, adulteri și criminali, Irod simțea că privește un Dumnezeu pe tronul Său.

Împietrit cum era, Irod n-a îndrăznit să ratifice osândirea lui Hristos. El dorea să scape de acea responsabilitate grozavă și L-a trimis pe Isus înapoi la sala romană de judecată.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 538.

4. SLĂBICIUNEA LUI PILAT

a. Când Isus a fost adus din nou la curtea lui Pilat, ce argument a prezentat Pilat în favoarea Lui? Luca 23:13-15.

b. Cum și-a manifestat Pilat slăbiciunea și inconsecvența în procedura cu un nevinovat? Luca 23:16.

„[Luca 23:16 citat] Aici Pilat și-a manifestat slăbiciunea. El declarase că Isus era inocent, totuși a acceptat ca El să fie biciuit, pentru a-i satisface pe acuzatorii Săi. El a vrut să sacrifice dreptatea și principiul pentru a face compromis cu gloata. Aceasta l-a pus într-o situație dezavantajoasă. Gloata a exploatat nehotărârea lui și a cerut și mai mult viața prizonierului. Dacă la început Pilat ar fi stat ferm, refuzând să condamne un om pe care îl găsea nevinovat, el ar fi rupt lanțul fatal care urma să-l lege în remușcări și vinovăție câte zile mai avea de trăit. Dacă și-ar fi adus la îndeplinire convingerile sale cu privire la dreptate, iudeii nu s-ar fi încumetat să-i dicteze. Hristos ar fi fost dat la moarte, dar vina n-ar fi zăcut asupra lui Pilat. Dar Pilat a făcut un pas după altul în călcarea conștiinței sale. El se scuzase pentru a nu judeca cu dreptate și echitate și acum se găsea aproape neputincios în mâinile preoților și conducătorilor. Oscilarea și nehotărârea lui s-au dovedit a fi ruina lui.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 539.

c. Ce altă ocazie de luminare i-a dat Dumnezeu lui Pilat? Matei 27:19.

d. Gândindu-se încă să-L elibereze pe Isus, ce propunere a prezentat Pilat gloatei? Marcu 15:6-10.

e. Ce au făcut preoții pentru a determina osândirea lui Hristos? Matei 27:20.

f. Ce alegere finală a făcut mulțimea și ce a început Pilat să facă? Ioan 18:39,40; 19:1; Matei 27:21-23.

5. JUDECATA

a. Cum au contribuit soldații romani la tortura Mântuitorului și cum a răspuns El? Ioan 19:2,3; Marcu 15:16-19.

b. După ce L-a rănit pe Hristos înaintea oamenilor, ce anunț a făcut Pilat? Ioan 19:4,5.

c. Ce propunere nepotrivită le-a făcut Pilat iudeilor? Ioan 19:6.

d. Ce declarație a iudeilor l-a umplut pe Pilat de spaimă? Ioan 19:7,8.

e. Cum a cedat Pilat în cele din urmă cererilor conducătorilor iudei? Ioan 19:9-16.

„Cea mai mare vină și cea mai grea responsabilitate aparțineau acelor care stăteau în cele mai înalte locuri în națiune, depozitarii încredințării sfinte pe care le trădau în mod josnic. Pilat, Irod și soldații romani erau, prin comparație, ignoranți față de Isus. Ei se gândeau să le facă pe plac preoților și conducătorilor, maltratându-L. Ei nu aveau lumina pe care națiunea iudaică o primise în mod atât de abundent. Dacă lumina ar fi fost dată soldaților, ei nu L-ar fi tratat pe Hristos cu așa cruzime cum L-au tratat ei.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 542.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Cum pot aplica în viața mea lecția învățată din orbirea iudeilor cu privire la pângărire?
2. Ce așteptau evreii de la Pilat?
3. Ce pot învăța din decizia lui Isus de a rămâne tăcut înaintea lui Irod?
4. Ce caracteristică a lui Pilat sunt în pericol de a o imita?
5. Cine este vinovat de moartea Fiului lui Dumnezeu?

Calvarul

„Hristos ne-a răscumpărat din blestemul legii, făcându-Se blestem pentru noi; căci este scris: **Blestemat este oricine este atârnat pe lemn.**” (Galateni 3:13).

„Pentru călcarea legii lui Dumnezeu, Adam și Eva au fost izgoniți din Eden. Hristos, Înlocuitorul nostru, trebuia să sufere în afara Ierusalimului. El a murit în afara porții, unde erau executați criminalii.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 545.

Recomandare pentru studiu: *Hristos, Lumina lumii*, pg. 545-556.
Testimonies, vol.2, pg. 181-194.

Duminică

12 decembrie

1. BATJOCORIT DE SOLDAȚI

a. După ce Pilat L-a dat pe Isus pe mâna soldaților romani, ce au făcut aceștia? Matei 27:27-30.

b. Unde L-au dus soldații pe Isus după ce L-au umilit? Ioan 19:17; Matei 27:31.

c. Cine i-a mai urmat? Luca 23:27.

„Hristos, scumpul Fiu al lui Dumnezeu, a fost dus și crucea a fost pusă pe umerii Săi. La fiecare pas era sânge ce curgea din rănilor Lui. Înghesuit de o mare gloată de vrăjmași înrăiți și spectatori nesimțitori, El era dus la răstignire. „Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura.” (Isaia 53:7).” – *Testimonies, vol.2*, pg. 188.

„O mare mulțime L-a urmat pe Isus de la sala de judecată la Calvar. Vestea osândirii Sale s-a răspândit în tot Ierusalimul și oameni din toate clasele și de toate rangurile sociale se îndreptau spre locul răstignirii.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 545.

2. ÎN DRUM SPRE CALVAR

a. Care era starea fizică a lui Hristos după ce a fost biciuit a doua oară? Isaia 53:4.

„De la cina de paște cu ucenicii Săi, [Mântuitorul] nu mai mâncase și nu mai băuse nimic. El fusese în agonie în grădina Ghetsimani, în luptă cu agenții satanici. El suferise durerea trădării și îi văzuse pe ucenicii Săi părăsindu-L și fugind. El fusese dus la Ana și apoi la Caiafa și apoi la Pilat. De la Pilat, El a fost dus la Irod, iar apoi trimis înapoi la Pilat. Dintr-o insultă în alta, dintr-o batjocură în alta, de două ori torturat prin biciuire – toată noaptea aceea se perindase o scenă după alta de un caracter care încerca la extrem sufletul omenesc. Hristos nu cedase. El nu spusese nici un cuvânt, decât ceea ce avea menirea să-L proslăvească pe Dumnezeu. În tot timpul farsei josnice de proces, El S-a purtat cu fermitate și demnitate. Dar, când după a doua biciuire crucea a fost pusă asupra Lui, natura umană n-a mai putut suporta. El a căzut în leșin sub povară.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 545.

b. Ce măsură au luat soldații pentru a-și putea continua planul și care a fost rezultatul? Matei 27:32.

„În acel timp, un străin, Simon din Cirene, care venea de la țară, întâlnește gloata. El aude batjocurile și cuvintele grosolane ale gloatei; aude cuvintele repetate de ocară: Faceți loc pentru Regele iudeilor! El se oprește uimit de acea scenă, și când își exprimă compasiunea, ei pun mâna pe el și pun crucea pe umerii lui.

Simon auzise despre Isus. Fiii lui credeau în Mântuitorul, dar el însuși nu era un ucenic. Purtarea crucii spre Calvar a fost o binecuvântare pentru Simon, și el a fost tot timpul după aceea recunoscător pentru această providență. Ea l-a determinat să ia asupra lui crucea lui Hristos din proprie alegere și să îi poarte mereu cu bucurie povara.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 546.

c. Ce a profetizat Isus când unii își manifestau compătimirea omenească față de El? Luca 23:28-31.

3. RĂSTIGNIREA

a. Descrieți scena Calvarului și efectele sale sfâșietoare de inimă asupra mamei lui Isus. Ioan 19:25; Marcu 15:27,28.

„Ajungând la locul execuției, prizonierii au fost legați de instrumentele de tortură. Cei doi tâlhari se zbăteau în mâinile acelor care-i puneau pe cruce; dar Isus n-a opus nici o rezistență. Mama lui Isus, sprijinită de Ioan, ucenicul cel iubit, urmase pașii Fiului ei la Calvar. Ea Îl văzuse căzând sub povara crucii și dorea mult să pună o mână de sprijin sub capul Său rănit și să șteargă acea frunte care se odihnisese cândva în poala ei. Însă nu i s-a îngăduit acest privilegiu dureros. Împreună cu ucenicii, ea cultiva încă speranța că Isus avea să-și manifeste puterea și să Se elibereze de vrăjmașii Săi. Din nou inima ei avea să se cutremure când își amintea cuvintele în care El prezise chiar scenele care aveau loc. Când tâlharii erau legați de cruce, ea privea în continuare cu o încordare agonizatoare. Avea să îngăduie Acela care dăduse viață morților să fie răstignit? Avea să îngăduie Fiul lui Dumnezeu să fie omorât cu atâta cruzime? Trebuia să renunțe ea la credința că Isus era Mesia? Trebuia să fie ea martoră la rușinea și durerea Lui, chiar fără privilegiul de a-I sluji în durerea Lui? Ea a văzut mâinile Lui întinse pe cruce; ciocanul și piroanele au fost aduse și în timp ce acestea pătrundeau prin carnea fragedă, ucenicii cu inimi sfâșiate au îndepărtat-o pe mama lui Isus de acea scenă crudă.”– *Hristos, Lumina lumii*, pg. 547.

b. Cum s-a împlinit profeția din Psalmii 22:16-18? Ioan 19:23,24.

„În suferințele lui Hristos pe cruce s-a împlinit profeția. Cu secole înainte de răstignire, Mântuitorul prezise tratamentul căruia urma să-i fie supus. El a zis: [Psalmii 22:16-18 citat]. Profeția cu privire la veșmintele Sale a fost împlinită fără sfatul sau amestecul prietenilor sau vrăjmașilor Celui răstignit. Veșmintele Sale au fost date soldaților care-L puseseră pe cruce. Hristos a auzit cearta lor când își împărțeau veșmintele Lui. Tunica Lui era țesută dintr-un singur fir, fără cusătură. Și ei au zis: ‚Să n-o rupem, ci să tragem la sorți pentru ea, a cui să fie’ (Ioan 19:24).”– *Hristos, Lumina lumii*, pg. 548.

4. ÎMPĂRATUL IUDEILOR

- a. Ce inscripție în trei limbi a fost pusă pe cruce din ordinul lui Pilat? Ioan 19:19,20.

- b. Cum au reacționat iudeii la această acțiune a lui Pilat? Ioan 19:21,22.

„Această inscripție îi irita pe evrei. La curtea lui Pilat ei strigaseră: ‚Răstignește-L! ‚, ‚Noi n-avem alt împărat decât pe Cezarul. ‚ (Ioan 19:15). Ei declaraseră că oricine avea să recunoască alt împărat era un trădător. Pilat a scris sentimentul pe care-l exprimaseră. Nu era menționată nici o vină, decât aceea că Isus era împăratul iudeilor. Inscripția era o recunoaștere a atașamentului iudeilor față de puterea romană. Ea declara că oricine ar fi pretins a fi împăratul lui Israel, avea să fie judecat de ei ca fiind vrednic de moarte. Preoții se înșelaseră pe sine. Pe când complotau moartea lui Hristos, Caiafa declarase că este mai bine să moară un om, pentru ca națiunea să fie salvată. Acum ipocrizia lor era descoperită. Pentru a-L nimici pe Hristos, ei fuseseră gata să-și sacrifice chiar existența națională.

Preoții au văzut ce făcuseră și l-au rugat pe Pilat să schimbe inscripția. Ei au zis: ‚Nu scrie: Regele iudeilor, ci că El a zis: Eu sunt regele iudeilor. ‚ Dar Pilat era supărat pe sine din pricina slăbiciunii pe care a manifestat-o și îi disprețuia pe preoții și conducătorii vicleni și geloși. El a răspuns cu răceală: ‚Ce am scris, am scris ‚ (versetele 21,22).

O putere mai înaltă decât Pilat sau iudeii rânduise așezarea acelei inscripții deasupra capului lui Isus. În providența lui Dumnezeu ea trebuia să îndemne la cugetare și la cercetarea Scripturilor... Ea era un adevăr viu, transcris de o mână pe care o condusesse Dumnezeu.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 548.

- c. Pentru ce S-a rugat Isus când a fost pe cruce? Luca 23:34.

„Rugăciunea lui Hristos pentru vrăjmașii Săi a cuprins lumea. Ea includea pe orice păcătos care trăise sau care avea să trăiască, de la începutul lumii și până la sfârșitul timpului. Asupra tuturor zace vina răstignirii Fiului lui Dumnezeu. Tuturor le este oferită iertarea fără plată. ‚Oricine voiește ‚ poate avea pace cu Dumnezeu și să moștenească viața veșnică.” – *Hristos, lumina lumii*, pg. 547.

5. S-A SFÂRȘIT

- a. **Numiți un aspect al nobilului exemplu pe care Isus l-a lăsat pentru urmașii Săi. Ioan 19:26,27.**

„O, Mântuitor îndurător și plin de iubire; în mijlocul a toată durerea Sa fizică și suflotească, El a avut o grijă plină de considerație pentru mama Lui! El nu avea bani cu care să-i asigure mângâierea; dar El era cuprins în inima lui Ioan și i-a dat-o acestuia pe mama Lui ca pe o moștenire prețioasă. Astfel El i-a oferit ceea ce avea ea cea mai mare nevoie – înțelegerea duioasă a unuia care o iubea fiindcă Îl iubea pe Isus. Și, primind-o ca pe o încredințare sfântă, Ioan primea o mare binecuvântare. Ea era o amintire constantă a iubitului Său stăpân.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 552.

- b. **Ce strigăt a scos Isus și care era semnificația acestuia? Ioan 19:30.**

„Când strigătul ‚S-a sfârșit’ a ieșit de pe buzele lui Hristos, preoții slujeau la templu. Era ora jertfei de seară. Mielul care-L reprezenta pe Hristos a fost adus pentru a fi omorât. Îmbrăcat în veșmântul său frumos și plin de semnificație, preotul a stat cu cuțitul ridicat, asemenea lui Avraam când era pe cale să-și omoare fiul. Poporul privea cu mare interes. Dar pământul se clatină și se cutremură, căci Domnul Însuși Se apropie. Perdeaua dinăuntru a templului este ruptă de sus în jos de o mână nevăzută, deschizând privirii mulțimii locul odinioară umplut de prezența lui Dumnezeu...”

Totul este plin de groază și confuzie. Preotul este pe cale să omoare victima; dar cuțitul îi cade din mână neputincioasă și mielul scapă. Tipul a întâlnit antitipul în moartea Fiului lui Dumnezeu. Marele sacrificiu a fost făcut. Calea spre sfânta sfintelor este deschisă. O cale nouă și vie este pregătită pentru toți.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 555, 556.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. **Cum răspund eu când îi văd pe alții în durere și suferință?**
2. **Cum pot cultiva iertarea față de vrăjmașii mei?**
3. **Care a fost relația mea cu părinții mei?**
4. **Cum pot purta crucea lui Hristos?**
5. **Ce înseamnă experiența crucii pentru mine?**

Mântuitorul înviat

„Groapa Lui a fost pusă între cei răi și mormântul Lui la un loc cu cel bogat, măcar că nu săvârșise nici o nelegiuire și nu se găsisese nici un vicleșug în gura Lui.” (Isaia 53:9).

„Isus nu Și-a dat viața până n-a săvârșit lucrarea pe care a venit s-o facă; și El a exclamat cu ultima suflare: ‚S-a sfârșit!’” – *The Spirit of Prophecy*, vol. 3, pg. 167.

Recomandare pentru studiu: *Hristos, Lumina lumii*, pg. 565-577.
Calea către Hristos, pg. 17-22.

Duminică

19 decembrie

1. ODIHNĂ ÎN SABAT

a. Ce instituție divină a fost sfințită atât la creațiune, cât și la răscumpărarea lumii, și va fi sfințită în toată veșnicia? Geneza 2:1-3; Luca 23:54-56.

„Când va fi ‚așezarea din nou a tuturor lucrurilor pe care le-a rostit Dumnezeu prin gura tuturor profeților Săi sfinți de la întemeierea lumii’ (Fapte 3:21), Sabatul creațiunii, ziua în care Isus S-a odihnit în mormântul lui Iosif, va fi tot o zi de odihnă și bucurie. Cerul și pământul se vor uni în laude, când, ‚de la un Sabat la altul’ (Isaia 66:23) națiunile celor mântuiți se vor apleca în închinare bucuroasă lui Dumnezeu și Mielului.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 565.

b. Care două persoane influente au preluat responsabilitatea pentru înșurubarea Mântuitorului? Ioan 19:38-42.

„Iosif din Arimateea și Nicodim au venit în ajutorul ucenicilor. Acești doi oameni au fost membri ai sinedriului și îl cunoșteau pe Pilat. Amândoi erau oameni cu bogăție și influență. Ei erau hotărâți ca trupul lui Isus să aibă parte de o înmormântare onorabilă.” – *Hristos, lumina lumii*, pg. 567.

2. SINGURA NOASTRĂ SPERANȚĂ

a. Ce a găsit Maria în ziua de după Sabat, când a venit la mormântul lui Hristos? Ioan 20:1

„Femeile care stătuseră lângă crucea lui Hristos au vegheat și au așteptat să treacă ceasurile Sabatului. În prima zi a săptămânii, foarte devreme, ele au pornit spre mormânt, luând cu ele miruri prețioase cu care să ungă trupul Mântuitorului. Ele nu se gândeau la învierea Lui din morți. Soarele speranței lor apusese și noaptea se așternuse asupra inimilor lor. În timp ce mergeau, ele își aminteau de faptele de îndurare ale lui Isus și de cuvintele Lui de mângâiere. Dar nu-și aminteau de cuvintele Sale: ‚Vă voi vedea din nou’ (Ioan 16:22).” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 579.

b. Ce a făcut ea când a văzut locul mormântului? Ioan 20:2.

c. Cum ajută omenirea moartea lui Hristos pe cruce și învierea Sa din mormânt? Romani 5:6-8; Efeseni 2:4-7.

d. Care este singurul mod în care omenirea păcătoasă poate să fie salvată? Ioan 14:6; Fapte 4:8-12; 10:43.

„Prin Hristos se asigură omului atât restaurarea, cât și împăcarea. Peste prăpastia ce a fost făcută prin păcat a fost întinsă crucea de la Calvar. Isus a plătit o răscumpărare deplină și completă, în virtutea căreia păcătosul este iertat și dreptatea legii este păstrată. Toți acei care cred că Hristos este jertfa ispășitoare pot veni și să primească iertare pentru păcatele lor; căci prin meritul lui Hristos, comunicarea a fost deschisă între Dumnezeu și om. Dumnezeu mă poate primi ca și copil al Său și Eu pot să mă adresez Lui ca Tatălui meu iubitor și să mă bucur în El. Trebuie să ne centram speranțele noastre pentru cer doar asupra lui Hristos, fiindcă El este Înlocuitorul și Garantul nostru.” – *The Review and Herald*, 1 iulie 1890.

3. HRISTOS ESTE TOTUL ÎN TOȚI

- a. După ce ucenicii au plecat de la mormânt, ce experiență a mai avut Maria Magdalena, din care Hristos a scos șapte demoni? Ioan 20:10-18.**

- b. După cum se vede în nevoia Mariei Magdalena, pentru ce ar trebui să ne rugăm? Luca 17:5.**

- c. Ce poate realiza un păcătos fără Hristos? Ioan 15:5; 2 Corinteni 4:7.**

„Ce poate realiza omul de la sine în marea lucrare trasată de Dumnezeu înfin? Hristos spune: ‚Fără Mine nu puteți face nimic’ (Ioan 15:5). El a venit în lumea noastră pentru a le arăta oamenilor cum să facă lucrarea ce le-a fost dată de Dumnezeu și El ne zice: ‚Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine; căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți afla odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun și sarcina Mea ușoară’ (Matei 11:28-30). De ce este jugul lui Hristos bun și povara Sa ușoară? Fiindcă El a purtat greutatea lui pe crucea de la Calvar.” *Testimonies, vol.6, pg.247.*

„Omul nu poate realiza nimic fără Isus și totuși în planul de mântuire este rânduit astfel că marele său scop să nu poată fi realizat fără cooperarea omenească. Lucrarea noastră poate părea mică și lipsită de importanță, totuși noi suntem împreună lucrători cu Dumnezeu. Isus ne-a dat fiecare binecuvântare vremelnică și spirituală; El a murit să facă ispășire pentru păcatele noastre și să ne împace cu Dumnezeu. El a trimis lumina și adevărul, ca să umblăm în razele Soarelui dreptății și nu în scânteile focului nostru propriu.” – *The Review and Herald*, 1 noiembrie 1892.

„O, dacă toți ar înțelege că fără Hristos nu pot face nimic! Acei care nu strâng cu El, risipesc. Gândurile și acțiunile lor nu vor avea un caracter drept și influența lor va fi distructivă față de bine. Acțiunile noastre au o îndoită influență; căci ele îi afectează pe alții la fel ca și pe noi. Această influență ori va fi o binecuvântare, ori va fi un blestem pentru aceia cu care ne asociem.” – *Educația creștină*, pg.92.

4. PREDÂNDU-I LUI VOINȚA NOASTRĂ**a. Cum i-a pregătit pe ucenici experiența de după răstignire descrisă în Ioan 20 și 21 pentru marea lucrare ce le stătea înaintea?**

„Pentru ca noi să putem ajunge acest ideal înalt, trebuie ca ceea ce face sufletul să se poticnească să fie sacrificat. Prin intermediul voinței își păstrează păcatul stăpânirea asupra noastră. Predarea voinței este reprezentată prin scoaterea ochiului sau tăierea mâinii. Adesea ni se pare că a ne preda voii lui Dumnezeu înseamnă a accepta să trecem prin viață mutilați sau schilodiți. Dar este mai bine, zice Hristos, ca eul să fie mutilat, rănit, schilodit, dacă astfel puteți intra în viață. Ceea ce priviți ca pe un dezastru este ușa spre cel mai înalt beneficiu.” – *Cugetări de pe Muntele Fericitilor*, pg. 51.

b. Ce poziție trebuie să ia Hristos în viața noastră, dacă dorim să fim ucenicii Lui astăzi? Coloseni 1:27.

„Când ne supunem lui Hristos, inima este unită cu inima Lui, voința este contopită cu voința Lui, mintea devine una cu mintea Lui și gândurile sunt aduse în captivitate față de El; noi trăim viața Sa.” – *Parabolele Domnului*, pg. 247.

c. Ce trebuie să facem pentru ca Mântuitorul înviat să trăiască în noi? 1 Ioan 2:15; Iacov 4:4.

„Adevărații urmași ai lui Hristos vor avea de făcut sacrificii. Ei vor evita locurile de amuzamente lumești fiindcă nu-L găsesc pe Isus acolo – nici o influență care să le îndrepte gândurile spre cer și să îi facă să crească în har. Ascultarea de cuvântul lui Dumnezeu îi va conduce să iasă din toate aceste lucruri și să fie despărțiți...”

Marele Cap al bisericii, care Și-a ales poporul din lume, le cere să fie despărțiți de lume. El dorește ca spiritul poruncilor Lui să-i despartă de elementele lumești, atrăgându-i la Sine.” – *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*, pg. 266.

5. BIRUINȚA PRIN HRISTOS

a. De ce și-a scris Ioan Evanghelia? Ioan 20:30,31; 21:24,25.

b. Care sunt câteva dintre modurile în care Dumnezeu vorbește omului? Ioan 16:13; 2 Timotei 3:15-17.

c. Cum a declarat Hristos că posibilitatea noastră de a cunoaște adevărul depinde de bunăvoința noastră de a asculta de voia lui Dumnezeu? Ioan 7:17.

d. Cum vom fi numiți dacă vom crede în harul salvator al Mântuitorului înviat? 1 Ioan 3:1,2.

„În binecuvântările pline de har pe care Tatăl nostru ceresc le-a revărsat asupra noastră putem deosebi dovezile nenumărate ale unei iubiri infinite și ale unei mile duioase care depășește gingășia plină de dor a unei mame pentru copilul ei neascultător. Când studiem caracterul divin în lumina crucii, vedem îndurarea, duioșia și iertarea, contopite cu dreptatea și justiția. Folosind limbajul lui Ioan, exclamăm: ‚Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu’ (1 Ioan 3:1). Vedem în mijlocul tronului pe Unul care poartă în mâini, în picioare și în coastă semnele suferinței îndurate pentru a-l împăca pe om cu Dumnezeu și pe Dumnezeu cu omul... Lumina reflectată de la cruce descoperă înscrisul lui Dumnezeu: ‚Trăiește, păcătosule, trăiește! Trăiți voi suflete căite și credincioase! Eu am plătit prețul de răscumpărare.‑‑” – *Testimonies, vol.4, pg. 477.*

Vineri

24 decembrie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Ce instituții a sfințit Hristos chiar în timpul experienței Calvarului?
2. Care este singurul mod în care pot fi mântuiți?
3. Ce lucrare a făcut Hristos pentru mine prin experiența crucii?
4. M-am predat Eu complet lui Hristos?
5. Ce bucurie îi așteaptă pe fiii și fiicele lui Dumnezeu?